

ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8

ปริญญานิพนธ์
ของ
เกรียงไกร คำเหลือง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กุมภาพันธ์ 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจริญระโนย)

.....กรรมการ

(อาจารย์วีระศักดิ์ ปรีชาสุปัญญา)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิชัย หาญสมบัติ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจริญระโนย)

.....กรรมการ

(อาจารย์วีระศักดิ์ ปรีชาสุปัญญา)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิชัย หาญสมบัติ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ประพนธ์ ธนารักษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๒๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศขอบคุณการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจริญชัย ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์วีระศักดิ์ ปรีชาสุปัญญา ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิชัย หาญสมบัติ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ประพนธ์ ธนารักษ์ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือตลอดมา รวมทั้งช่วยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.อรรถพล เพ็ญสุภา อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงราย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญชัย เข้าวสุโข อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญธิรานนท์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏลำปาง ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี เข้าวสุโข อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ อาจารย์คมสัน สีบ่อ อาจารย์ 2 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยเพชรบูรณ์ ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบและให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพลศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 8 ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนครู-อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาวางรากฐานการศึกษา ให้ความอบอุ่นและเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนเพื่อนร่วมงานและนิสิตปริญญาโทหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ภาคพิเศษ วิชาเอกพลศึกษา โครงการร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ รุ่นที่ 1 ทุกท่านที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

เกรียงไกร คำเหลือง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	8
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	38
การวิจัยในประเทศ.....	38
การวิจัยในประเทศไทย.....	40
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	45
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	46
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
ประชากร.....	46
กลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
ลักษณะของเครื่องมือ.....	53
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	54

บทที่	หน้า
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	56
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	57
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	59
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	60
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	85
บทย่อ.....	85
ความมุ่งหมายในการค้นคว้า.....	85
วิธีดำเนินการวิจัย.....	85
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
สรุปผลการค้นคว้า.....	87
อภิปรายผล.....	91
ข้อเสนอแนะ.....	100
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป.....	101
บรรณานุกรม.....	102
ภาคผนวก.....	107
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	128

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำแนกตามจังหวัด ในเขตการศึกษา 8.....	47
2	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำแนกตามอำเภอ ในเขตการศึกษา 8.....	48
3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของครูพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพทั่วไป.....	61
4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษามีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ.....	66
5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษามีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา.....	68
6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษามีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย.....	70
7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษามีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม.....	72
8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษามีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ.....	73
9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษามีต่อปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา.....	75
10	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้าน ความรู้ ความเข้าใจ.....	79

11	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้าน ทักษะกีฬา.....	80
12	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้าน สมรรถภาพทางกาย.....	81
13	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้าน คุณธรรม.....	82
14	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้าน เจตคติ.....	83
15	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการประเมินผล วิชาพลศึกษา.....	84

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

การพัฒนาประเทศต้องอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่ในสังคมเป็นหลัก ทรัพยากรที่สำคัญมากที่สุดก็คือ ทรัพยากรมนุษย์ ทุกสังคมจึงพยายามทุกวิถีทางที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงสุด เพื่อรับภารกิจของสังคม โดยผ่านกระบวนการอบรมสั่งสอนที่เราเรียกว่า "การศึกษา" เป็นสำคัญ การศึกษาจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่งของสังคม เพราะนอกจากจะทำหน้าที่ผลิตบุคคลให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขแล้วยังทำหน้าที่ผลักดันสังคมให้พัฒนาไปในทิศทางที่พึงประสงค์อีกด้วย ดังนั้นจึงต้องมีการวางจุดมุ่งหมายในการศึกษาไว้อย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน และมองการณ์ไกล เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ชีวิตและสังคม เมื่อวางเป้าหมายที่เห็นว่าดี เห็นว่าเหมาะสมแล้ว จึงดำเนินการผลิตให้เป็นไปตามนั้นโดยสร้างหลักสูตร ดำเนินการเรียนการสอน มีความมุ่งหมายว่าจะได้บุคคลตามรูปแบบที่วางไว้ มีคุณภาพตามที่มุ่งหวัง ดังนั้นในระบบการเรียนการสอนทุกระดับชั้น จึงต้องมีกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะคอยตรวจสอบและควบคุมคุณภาพสิ่งทีผลิออกมา ว่ามีคุณสมบัติตรงกับเป้าหมายหรือไม่ เพียงใด กระบวนการเหล่านี้เรียกว่า "กระบวนการควบคุมคุณภาพ" (Quality Control Process) กระบวนการนี้จะพยายามให้ได้มาซึ่งข้อมูล ว่ากระบวนการผลิต ผลผลิต ได้ผลเป็นประการใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงให้มีคุณภาพสูงขึ้น เรียกข้อมูลที่ได้มาเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิต เป้าหมายการผลิต และผลผลิตนี้ว่า "ข้อมูลย้อนกลับ" (Feedback) กระบวนการในการได้มาซึ่งข้อมูลทางการศึกษา อันเป็นผลจากการเรียนการสอนนั้น เป็นกิจกรรมที่เรียกว่า "การวัดผล" การศึกษา โดยมีเป้าหมายที่จะควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ให้เป็นไปตามเป้าหมาย และให้ได้มาซึ่งข้อมูล อันจะช่วยให้มีการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และเป้าหมายการศึกษาให้ดีขึ้น (เอนก พ.อนุกุลบุตร. 2522 : 1) ในทศวรรษที่ผ่านมา นักการศึกษาหลายประเทศประสบปัญหาในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

สภาวะทางเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของการเพิ่มจำนวนประชากร ความเจริญทางด้านวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งจะต้องแก้ปัญหาโดยการจัดการศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพควบคู่กันไป เพื่อยกระดับคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้น

การศึกษาเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ำให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนา หรือบรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ผู้สอนต้องจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มากกว่าการจำ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการพัฒนาครบทุกด้าน (กรมสามัญศึกษา. 2534 : 54)

การพลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียน ในการที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ การพลศึกษาจึงเป็นวิชาหนึ่งที่นักเรียนต้องเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียน ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตั้งแต่ พ.ศ. 2441 เป็นต้นมา (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527 : 1) และเนื่องจากสภาวะภายในประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป ปัจจุบันได้มีการปรับหลักสูตรเป็นฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533 และวิชาพลศึกษาก็เป็นวิชาหนึ่งที่ถูกรรณลงนหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน

ในกระบวนการนหลักสูตรไปใช้นั้น ถ้าครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยไม่คำนึงถึงหลักการ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลผลิตที่ได้จากการเรียนการสอนก็ยากที่จะเป็นไปตามความคาดหวังของหลักสูตร และในการประเมินผลถ้าประเมินไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน และจุดประสงค์ของหลักสูตรแล้วผลการประเมินย่อมขาดความเที่ยงตรง ไม่น่าเชื่อถือทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงอันจะนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาด ก่อให้เกิดความเสียหายในการจัดการศึกษาโดยรวม การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์นั้น หากผู้สอนคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนการสอนเพียงอย่างเดียวคงเป็นข้อมูลที่ยังไม่เพียงพอ ดังนั้นก่อนจะจัดการเรียนการสอนรายวิชาใดหรือหน่วยการสอนใด ผู้สอนจึงควรตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ และทักษะพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคนเสียก่อน แล้วนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้วางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ จะช่วยทำให้ผู้เรียนสามารถ

บรรลุลูกประสงฆ์ได้ดียิ่งขึ้น (กรมสามัญศึกษา. 2534 : 4-5)

การเรียนการสอนจะบรรลุลูกประสงฆ์หรือเป้าหมายของหลักสูตรได้มากน้อยเพียงใด สิ่งหนึ่งที่เป็นเครื่องชี้วัดได้ คือ การวัดและการประเมินผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 มุ่งที่จะพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น โดยรู้จัก การวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการ ในการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน จะเป็นตัวชี้วัดว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นตรงตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เน้นทักษะกระบวนการหรือไม่

การวัดและประเมินผลเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนมาก ทั้งนี้รวมไปถึงการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาด้วย เพราะจะช่วยทำให้ครูสามารถทราบได้ว่า การเรียนการสอนได้บรรลุลูกประสงฆ์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ การวัด และประเมินผลจะช่วยให้สามารถให้คะแนนแก่นักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง ตามพัฒนาการหรือ ความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนของนักเรียนได้อีกด้วย (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527 : 182)

ในการทดสอบทางพลศึกษานั้น เมื่อทราบถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจุดมุ่งหมาย ของการทดสอบทางพลศึกษาแล้ว ควรจะได้พิจารณาถึงเรื่องที่จะทดสอบในทางพลศึกษาว่า ใน การทดสอบควรที่จะทดสอบในเรื่องใดบ้าง เพราะเนื้อหาวิชา และกิจกรรมทางพลศึกษา เป็น หน่วยอย่างหนึ่งที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ขอบข่ายของการทดสอบทางพลศึกษาควร จะมีการทดสอบในสิ่งต่อไปนี้คือ

1. ทดสอบความรู้ ความเข้าใจในทางพลศึกษา
2. ทดสอบทักษะของกิจกรรม
3. ทดสอบสมรรถภาพทางกาย
4. ทดสอบทัศนคติและคุณธรรมทางจิตใจ

การทดสอบทางพลศึกษา ในกระบวนการเรียนการสอน หรือการฝึกกิจกรรมทางด้าน พลศึกษาควรจะมีการทดสอบทุกด้านดังได้กล่าวมาแล้ว (วินิต กองบุญเทียม. 2536 : 8-9)

ดังนั้นถ้าครูพลศึกษาจะวัดและประเมินผลทางด้านพลศึกษาให้ได้ถูกต้องตามหลักการ และวิธีการเพื่อให้ทราบผลของการเรียนการสอนอย่างแท้จริงแล้ว ครูจะต้องวัดและประเมินผล ในทุกด้านดังได้กล่าวมาแล้ว คือ ครูจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนทั้งในด้าน

ความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ในด้านความรู้ความสามารถหรือทักษะของการเล่นกีฬา หรือ กิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ในด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ในด้านทัศนคติและความรู้สึก ของนักเรียนต่อวิชาพลศึกษาและในด้านคุณธรรมของนักเรียนที่มีพัฒนาการในระหว่างการเรียนรู้ พลศึกษา ซึ่งการวัดและประเมินผลการเรียนในพฤติกรรมแต่ละด้านดังกล่าวนี้ ก็ต้องมีวิธีการ และกระบวนการเฉพาะของตนเอง เวลาที่ต้องใช้ในแต่ละวิธีการ และกระบวนการก็อาจจะ มีมากน้อยแตกต่างกันไปด้วย ด้วยเหตุนี้ถ้าจะให้การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาได้ผลดี และถูกต้องตามหลักการแล้ว ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ขาดความรู้ความชำนาญ ในเรื่องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลพลศึกษา อาจจะต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคที่จะต้อง เลือกรูปวิธีการ และกระบวนการวัดและประเมินผลพฤติกรรมด้านต่าง ๆ หลาย ๆ อย่าง ในขณะเดียวกัน และในเวลาที่มีอยู่จำกัดนี้ได้ (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527 : 189)

นอกจากนี้ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ได้ กล่าวถึงจุดเน้นข้อหนึ่งที่น่าสนใจ "การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ" ผู้สอนจึงจำเป็นต้อง มีความเข้าใจในเรื่องกระบวนการอย่างถ่องแท้ เพื่อให้จัดการเรียนการสอนได้บรรลุตาม เป้าหมายของหลักสูตร และในขณะเดียวกันการวัดและประเมินผลก็เป็นส่วนหนึ่งของการเรียน การสอนจึงจำเป็นต้องเน้นการวัดที่เป็นกระบวนการสอดคล้องไปกับการวัดพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย(ความรู้ ความคิด) จิตพิสัย(จริยธรรม คุณธรรม ค่านิยม) และทักษะพิสัย(ทักษะ) เพื่อปรับปรุง และพัฒนาการเรียนของผู้เรียนไปพร้อม ๆ กับการสอนของครู ให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

การวัดและประเมินผลที่เน้นกระบวนการนั้นไม่ได้หมายความว่าให้ครูอาจารย์ทำการ วัดและประเมินผล ว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ จาขั้นตอนกระบวนการได้ การวัดและ ประเมินผลก็ยังคงวัดและประเมินผลตามปกติ คือ วัดพฤติกรรมตามจุดประสงค์ ให้ครอบคลุม พฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน ซึ่งในการวัดและประเมินผล เป็นได้ทั้งเน้นการฝึกให้นักเรียนคิด และ กระทำที่เป็นกระบวนการ และเป็นได้ทั้งวิธีการประเมินพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งอาจกล่าวโดยสรุป คือ ถ้าเป็นการวัดด้านความรู้ความคิดให้เน้นที่วิธีการ ขั้นตอน เหตุผล ของการคิด ความหลากหลายของแนวความคิด จุดเน้นของข้อสอบไม่ได้เน้นที่ตัวเนื้อหาความรู้

ความจำ ดังนั้น ข้อสอบที่เหมาะสมจึงควรเป็นแบบอัตนัย ถ้าเป็นการวัดด้านปฏิบัติ ให้เน้นที่กระบวนการมากกว่าผลผลิต ในการปฏิบัติเพื่อผลทางทักษะของกล้ามเนื้อจะมีจุดเน้นที่การพัฒนาทักษะทางกล้ามเนื้อ หรือความคล่องแคล่วของร่างกาย และความถูกต้องของขั้นตอน หรือกระบวนการปฏิบัติของงานนั้น ๆ ด้วย และถ้าเป็นด้านจิตพิสัย ให้เน้นที่การสังเกตพฤติกรรมที่แท้จริงของนักเรียน ตลอดภาคเรียน ในทุกสถานการณ์ และทุกโอกาส (กรมสามัญศึกษา, 2534 : 16-19)

จากการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามแนวทางของหลักสูตรฉบับที่ผ่านมา ทำให้ทราบถึงปัญหาหลายประการที่ทำให้การวัดและประเมินผลไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา และเมื่อมีการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษา พ.ศ. 2533 โดยมีจุดมุ่งหมายให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ และขณะเดียวกันการวัดและประเมินผลก็ต้องมีการปรับปรุงให้มีความเหมาะสม คือ จะต้องปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือให้สอดคล้องกับกระบวนการ ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับครูพลศึกษาที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการวัดและประเมินผลให้มีความเหมาะสมกับทักษะกระบวนการ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และทำหน้าที่ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา สนใจที่จะศึกษาปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงของปัญหา ซึ่งจะ เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาในการดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงปัญหาในการดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข วิธีดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นแนวทางในการหาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลด้านอื่น ๆ ต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม คือ ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 ให้คำตอบตามความเป็นจริงและเชื่อถือได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 ในปีการศึกษา 2539 จำนวน 605 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 จำนวน 274 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random Sampling)
3. ตัวแปรที่ศึกษา
3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาต่างกัน

แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ด้วยกันคือ

- กลุ่มที่ 1 ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 - 5 ปี
- กลุ่มที่ 2 ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี
- กลุ่มที่ 3 ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค และส่งผลกระทบต่อการทำงานในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ทำให้ขาดประสิทธิภาพ หรือไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์
2. การวัดผล หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบ กับ เครื่องมือวัด เพื่อให้ทราบถึงปริมาณ ตัวเลข หรือกำหนดค่าออกมาเป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยอาศัยกฎเกณฑ์ที่เชื่อถือได้
3. การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ใช้กำหนดค่า หรือตัดสินดีค่า สิ่งที่ต้องการจะทราบในภาพรวม โดยอาศัยข้อมูลจากการทดสอบและวัดผล มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสิน
4. ครูพลศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 ทั้งที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา
5. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ซึ่งอยู่ในเขตการศึกษา 8
6. เขตการศึกษา 8 หมายถึง กลุ่มของสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา (ส่วนภูมิภาค) ประกอบด้วย 8 จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง และลำพูน
7. ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา โดยถือเอาระยะเวลาที่ทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเป็นเกณฑ์

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นั้น ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาสาระเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าในด้านทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

ตอนที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในต่างประเทศ และในประเทศไทย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ขึ้นตอนหนึ่งที่น่าจะมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง คือ การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นตัวชี้ให้ทราบได้ว่าการเรียนการสอนนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะวิชาพลศึกษามีขอบเขตของเนื้อหาวิชาที่กว้างขวาง ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย และต้องใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ มากกว่าวิชาทั่วไป ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา และสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องของแบบทดสอบ (Test) การวัดผล (Measurement) และการประเมินผล (Evaluation)

แบบทดสอบ

ในกระบวนการทดสอบ การวัดและประเมินผล องค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อกระบวนการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งจะต้องนำมาพิจารณา ก็คือ แบบทดสอบ ที่จะนำมาใช้ มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของแบบทดสอบไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น

ซาฟริท และ วูด (Safrit and Wood. 1989 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบเอาไว้ว่า แบบทดสอบ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล หรือสิ่งที่ต้องการจะทราบ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้อาจเป็นลักษณะของ แบบทดสอบ การสัมภาษณ์ การสอบภาคปฏิบัติ การสังเกตพฤติกรรม แบบตรวจคำตอบ หรือแบบบันทึกพฤติกรรม ดังนั้น ในการพิจารณารูปแบบของเครื่องมือที่จะนำมาใช้ จะต้องแน่ใจว่าสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการทราบได้อย่างเที่ยงตรง และเหมาะสม

วิริยา บุญชัย (2529 : 8) ให้ความหมายว่า แบบทดสอบ (Test) หมายถึง แบบ (form) หรือเครื่องมือ (tool) หรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมฤทธิ์ หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา แบบทดสอบนี้ใช้วัดสิ่งที่เราไม่สามารถวัดโดยตรงได้ ซึ่งจะวัดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นแสดงผล หรือกระทำออกมาก่อน เช่น จะวัดความสามารถทางปัญญาก็ให้ผู้นั้นทำข้อสอบ ต้องการวัดกำลังใจ ก็ต้องให้มีการกระโดด ถ้ามีกำลังใจมากก็กระโดดได้ไกลหรือได้สูงมาก มีชื่อว่าเอาเทปมาวัดขา ถ้าขาโตก็มีกำลังใจดี หรือต้องการจะทราบว่านักเรียนเล่นบาสเกตบอลได้ดีเพียงใด ก็ให้นักเรียนเล่นให้ผู้วัดก็จะทราบได้ แบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการประเมินผล

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 1-2) ให้ความหมายว่า แบบทดสอบ (Test) หมายถึง แบบ (Form) หรือเครื่องมือ (Tool) ที่ใช้ในการวัดสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งที่เราต้องการทราบ เช่น ถ้าเราต้องการทราบว่านายกมล มีความสูงเท่าใด ก็เอาเครื่องวัดความสูงมาวัดนายกมล ผลออกมาว่านายกมลมีความสูง 170 เซนติเมตร เครื่องวัดความสูงก็คือแบบทดสอบ เครื่องมือวัดหรือแบบทดสอบถ้าไม่นำไปใช้ในกระบวนการวัดผลก็เป็นวัตถุธรรมดา หรือสิ่งของธรรมดานั่นเอง ในกระบวนการวัดผลแบบทดสอบเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะแบบทดสอบจะเป็นตัววัดให้ได้ผลออกมา ถ้าเครื่องมือวัด หรือแบบทดสอบไม่ดี ก็จะทำให้ผลของการวัดออกมามีคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไป ในทางพลศึกษาแบบทดสอบมีความสำคัญมากที่ใช้ในกระบวนการวัดผล เพื่อให้ทราบถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เราต้องการทราบ เช่น ถ้าเราสอนบาสเกตบอล ต้องการที่จะทราบว่าเด็กที่เราสอนมีการพัฒนาตามกระบวนการ หรือตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ต้องเลือกแบบทดสอบของบาสเกตบอลที่ดี สามารถนำไปวัดแล้วได้ผล เพื่อนำมาประเมินได้ถูกต้อง และแน่นอน

นอกจากนี้ยังได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบทางพลศึกษาออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made-Test) เป็นแบบทดสอบที่พบทั่วไป เป็นแบบทดสอบที่ควรสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการบวกรวดผลที่ตัวเองรับผิดชอบ ซึ่งจะมีลักษณะดังนี้ คือ

- 1.1 เหมาะสม หรือตรงกับหน่วยของการสอนที่ครูกำหนดขึ้นตามเนื้อหาความยากง่าย
 - 1.2 การสร้างแบบทดสอบนั้น วิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของครูเอง โดยอาศัยความเที่ยงตรงจากหลักสูตรเป็นเกณฑ์
 - 1.3 แบบทดสอบอาจจะไม่เป็นไปตามคะแนนมาตรฐานของส่วนการศึกษานั้น ๆ แต่เป็นคะแนนที่ครูสร้างเกณฑ์คะแนนขึ้นมาใช้เอง
 - 1.4 เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาอย่างง่าย ๆ รวดเร็ว ดังนั้นอาจไม่ดีเท่ากับแบบทดสอบมาตรฐาน
 - 1.5 เป็นแบบทดสอบที่ไม่เหมาะที่จะให้คนอื่น ๆ นำไปใช้อีก ถึงแม้จะสอนวิชาเดียวกันเหมาะสำหรับของผู้สร้างเอง เพราะสัมพันธ์กับการสอนตามหลักสูตรที่ตัวเองกำหนด
2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มีวิธีการ เครื่องมือ และการให้คะแนนคงที่เป็นแบบทดสอบที่มีการสร้างขึ้น และนำมาทดลองใช้ นำมาวิเคราะห์ดูแล้วว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้ได้ มีค่าความเชื่อถือได้สูง (Reliability) มีค่าความเที่ยงตรงสูง (Validity) และมีเกณฑ์การประเมินผลที่ได้มาตรฐาน สามารถนำมาวัดได้เป็นอย่างดี ให้ผลการวัดแน่นอน ถูกต้อง และสามารถนำผลการวัดไปทำการประเมินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างแบบทดสอบบาสเกตบอลก็มี Johnson Basketball Test หรือ Stroup Basketball Test เป็นต้น

หลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทางพลศึกษา

คลาร์ค (Clarke. 1967 : 29-35) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบทางพลศึกษา ต้องพิจารณาดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) คือ อัตราความสามารถที่จะบอกว่าข้อทดสอบมีความถูกต้องแค่ไหน ข้อทดสอบที่ดีควรวัดสิ่งที่เราต้องการจะทราบได้ถูกต้อง
2. ความเชื่อถือได้ (Reliability) คือ ความสามารถที่จะเชื่อถือได้ ข้อทดสอบนั้นต้องมีความแน่นอน คงที่ ถึงแม้ว่าจะนำข้อสอบนี้ไปทำการทดสอบกี่ครั้งก็ตามผลที่ได้จะคงที่
3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) คือ ข้อทดสอบนั้นมีความคงที่ในการให้คะแนน ถึงแม้จะมีหลาย ๆ คนเป็นคนให้คะแนนก็ตาม คะแนนที่ได้จะคงเดิม การวัดผลควรมีคุณสมบัติดังนี้
 - 3.1 ข้อทดสอบนั้นจะต้องแน่นอน มีรายละเอียดชี้แจงวิธีการนำไปใช้
 - 3.2 การวัดผลมีวิธีการที่ง่ายและสะดวกในการใช้
 - 3.3 สามารถนำเครื่องมือไปใช้ในการวัดผลได้
 - 3.4 ผลจากการทดสอบออกมาเป็นคะแนนที่สามารถนำไปคำนวณได้
 - 3.5 เลือกข้อทดสอบที่สร้างโดยนักวัดผลที่ดี และผ่านการศึกษาค้นคว้าทางด้านการวัดผลโดยตรง
 - 3.6 ข้อทดสอบนั้นควรเป็นกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์ และคงสภาพความเป็นวิชาชีพ (Professional)
 - 3.7 ข้อทดสอบนั้นควรมีผู้ที่สามารถให้คำแนะนำได้ว่าใช้อย่างไร
4. การนำไปใช้ (Utility) คือ สามารถที่จะนำผลที่ได้จากการทดสอบไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยศึกษา และจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงข้อบกพร่องของผู้เข้าทดสอบ
5. เศรษฐกิจ (Economics) ข้อทดสอบควรจะประหยัด ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทดสอบมาก ซึ่งควรจะประหยัดในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ
 - 5.1 ทางด้านอุปกรณ์
 - 5.2 สถานที่
 - 5.3 เจ้าหน้าที่
 - 5.4 เวลา
6. เกณฑ์ (Norm) หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดเอาไว้ว่า คนอายุเท่านี้เท่านี้ จะสามารถทำอะไรได้เท่าไร สถิติได้มาจากการศึกษา และทดลองมาแล้วโดยอาศัยวิชาสถิติ ข้อทดสอบแต่ละอันจำเป็นจะต้องมีค่า (Value) ไว้เพื่อใช้เป็นข้อเปรียบเทียบกับคะแนนที่ผู้เข้าทดสอบทำได้

7. คุณค่าในการพัฒนา (Developmental Value) คุณค่าในการพัฒนาข้อทดสอบเป็นการฝึกหัดทำให้เกิดความชำนาญและเกิดทักษะ เมื่อเข้ารับการทดสอบแล้วผู้เข้าทดสอบจะทราบว่าตัวเองมีข้อดี ข้อเสีย หรือข้อผิดพลาดอะไรบ้าง

8. ความสนใจ (Interest) ข้อทดสอบควรเป็นข้อทดสอบที่ดึงดูดความสนใจของผู้เข้ารับการทดสอบมากพอสมควร

9. ลักษณะคล้ายคลึง (Duplicate Forms) ข้อทดสอบที่ใกล้เคียงกัน หรือเหมือนกันสามารถนำมาใช้ทดแทนกันได้

10. คำแนะนำมาตรฐาน (Standardized Directions) คำแนะนำในการทดสอบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ข้อทดสอบนั้นจะมีคำสั่งที่เป็นมาตรฐาน ที่ทำให้ผู้ทดสอบได้ทำการทดสอบเหมือน ๆ กัน ผลของการทดสอบจึงจะเป็นมาตรฐาน

วิริยา บุญชัย (2529 : 25-27) ได้กล่าวถึงความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับเกณฑ์การเลือกแบบทดสอบที่นำมาใช้ โดยทั่วไปมีเกณฑ์ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ความถูกต้องที่ข้อสอบวัดได้ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการจะวัด เช่น ต้องการจะวัดความรู้ในวิชาสรีระวิทยาการออกกำลังกาย ข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงสูงก็จะวัดผู้รับการทดสอบว่ามีความรู้ในวิชาดังกล่าวนั้นจริงหรือไม่รู้มากน้อยเพียงใด แต่ถ้าวัดออกมาแล้วกลับบอกว่าผู้รับการทดสอบนั้นมีความสามารถ และความรู้ในวิชาอื่น ก็แสดงว่าแบบทดสอบนี้ขาดความเที่ยงตรง

2. ความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึง แบบทดสอบนั้นหรือข้อสอบนั้น เมื่อสอบไปแล้วผู้ตรวจสามารถให้คะแนนได้คงที่และแน่นอน และแม้ว่าจะใช้แบบทดสอบชุดเดิมนี้ทำการทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิมอีก ผู้เรียนก็จะตอบและทำได้เหมือนเดิม (ในขณะที่ผู้เรียนนั้นยังมิได้มีการเรียนรู้เพิ่มเติม)

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) ความเป็นปรนัยของข้อสอบหรือแบบทดสอบมิได้หมายถึงข้อสอบแบบปรนัยจะเป็นข้อสอบแบบใดก็ตาม ถ้าเป็นแบบทดสอบที่ดีจะต้องมีความเป็นปรนัย ซึ่งหมายถึงแบบทดสอบนั้นมีความคงที่ในการให้คะแนน ในการตรวจให้คะแนนนั้นไม่ว่าจะตรวจเมื่อใดหรือใครเป็นผู้ตรวจคำตอบก็ตาม คะแนนของคำตอบนั้นจะคงเดิมอยู่เสมอ

4. เกณฑ์ปกติ (Norm) หมายถึง มาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ของ

ประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเราสามารถนำผลจากการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้ การสร้างเกณฑ์ปกติมีข้อช่วยดังนี้

4.1 ประชากรที่ใช้จะต้องมีจำนวนมาก

4.2 ข้อมูลที่นำมาสร้างเกณฑ์ปกติต้องเป็นตัวแทนของประชากรได้จริง โดยจากการสุ่มที่กระจายค่าที่ได้ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป

4.3 เกณฑ์ปกติที่ได้ควรใช้เฉพาะกลุ่มในท้องถิ่นเท่านั้น เพราะแต่ละท้องถิ่น แต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน

4.4 เกณฑ์ปกติจะต้องมีการปรับปรุงด้วย เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม และด้านต่าง ๆ ซึ่งแน่นอนเหลือเกินว่าลักษณะความสามารถของเด็กก็เปลี่ยนไปด้วย

นอกจากนี้ยังมีเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการเลือกและประเมินผลแบบทดสอบ เช่น

1. การดำเนินการทดสอบ (ส่วนที่เกี่ยวข้อง คือ เวลา อุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนผู้ทดสอบ) ไม่ยุ่งยากหรือซับซ้อนมากเกินไป

2. อุปกรณ์ควรเลือกแบบทดสอบที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากจนเกินไป สิ่งที่เราควรจะพิจารณา คือ เลือกแบบทดสอบที่มีความแม่นยำ ใช้อุปกรณ์น้อย และราคาไม่แพง

3. เวลา เนื่องจากมีเวลาจำกัด ส่วนมากเป็นชั่วโมงสอนตามปกติซึ่งมีเวลาไม่มากนัก ดังนั้น แบบทดสอบที่นำมาใช้ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป

4. ความสำคัญของแบบทดสอบ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ครูต้องคำนึง คือ ทัศนคติของผู้เรียนในการทดสอบ เพื่อจะได้ทราบถึงความก้าวหน้าในด้านการเรียน เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนพยายามเอาชนะตนเอง รู้ระดับการพัฒนาของตนเอง

การดำเนินการทดสอบ

การทดสอบทางพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ ที่ต้องใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ช่วย ผู้ทดสอบต้องอาศัย ความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ อีกทั้งยังต้องมีการทำความเข้าใจขั้นตอนต่าง ๆ มีการวางแผนการดำเนินการอย่างรอบคอบ ก็จะสามารถดำเนินการทดสอบได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับเวลาที่มืออยู่อย่างจำกัด ตรงตามวัตถุประสงค์ และมี

ประสิทธิภาพ พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 31-33) ได้เสนอขั้นตอนในการดำเนินการทดสอบทางพลศึกษาไว้ดังนี้ คือ

1. ศึกษาโครงสร้าง จุดประสงค์ เนื้อหาวิชาที่สอน กำหนดสัดส่วนของคุณลักษณะที่ต้องการจะวัด เช่น จะวัดในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยแต่ละด้าน มากน้อยเพียงใด
2. สร้างแบบทดสอบ หรือเลือกแบบทดสอบตามเกณฑ์ หรือวิธีการที่ได้กล่าวมาแล้ว ให้เหมาะสมกับเพศ วัย ระดับชั้น เพื่อวัดคุณลักษณะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
3. ศึกษาวิธีใช้แบบทดสอบ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการดำเนินการทดสอบ การให้คะแนน และวิธีการแปลผล เป็นต้น
4. วางแผนการทดสอบ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ วิธีการในการทดสอบโดยคำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย ประหยัดทั้งเวลา บุคลากร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ การทดสอบจะกระทำเป็นรายบุคคล เป็นหมู่ หรือเป็นหมู่แล้วหมุนเวียนทดสอบเป็นสถานี หรือจะทดสอบพร้อมกันทุกคน จะทดสอบจากกิจกรรมเบาไปหาหนัก หรือสลับกันไป มีเวลาพักระหว่างการทดสอบแต่ละรายการ มีการอบอุ่นร่างกาย หรือมีการสาธิตก่อนการทดสอบหรือไม่
5. ก่อนการทดสอบ ให้ทำการตรวจสอบอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องอำนวยความสะดวก สถานที่แบบฟอร์มในการให้คะแนน ใบบันทึกผลการทดสอบ ให้พร้อมที่จะใช้งานได้ หากพบว่ามีปัญหา เช่น ขาดวัสดุไม่เรียบร้อย หรือมีจำนวนไม่เพียงพอจะได้รีบแก้ไขปรับปรุง หรือจัดหาจัดทำให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและเพียงพอต่อความต้องการในการทดสอบ
6. ทดลองใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องอำนวยความสะดวกในการทดสอบ เพื่อความถูกต้อง แม่นยำ และสร้างความชำนาญที่จะใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเรียบร้อย
7. ดำเนินการทดสอบ นับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ครูต้องเตรียมนักเรียน เช่น อธิบายและสาธิตการทดสอบแต่ละรายการ บางรายการทดสอบอาจอนุญาตให้มีการอบอุ่นร่างกายก่อนการทดสอบ การดำเนินการทดสอบจะกระทำเป็นรายบุคคล เป็นหมู่ หรือเป็นหมู่แล้วหมุนเวียนทดสอบตามสถานีต่าง ๆ หรือทดสอบพร้อมกันหมดทุกคน การให้คะแนนกระทำโดยครู โดยหัวหน้าหมู่ โดยคู่ของผู้รับการทดสอบ หรือให้ผู้รับการทดสอบบันทึกคะแนนตนเอง จะต้องชี้แจงให้ผู้รับการ

ทดสอบเข้าใจและปฏิบัติถูกต้อง ระหว่างการทดสอบครูต้องคอยควบคุมดูแลและสังเกตการทดสอบ หากมีข้อบกพร่องไม่เรียบร้อยจะทำการแก้ไขให้การดำเนินการทดสอบ บรรลุผลเป็นอย่างดี

8. การดำเนินการภายหลังการทดสอบ นำคะแนนที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ปกติ หรือแปลงเป็นคะแนนมาตรฐาน แล้วทำการประเมินผลทั้งทักษะย่อยและทักษะรวม เพื่อแปลความหมาย หรือกำหนดระดับเกรดออกมาตามระเบียบวิธีทางสถิติ การกำหนดเกรดอาจใช้แบบอิงกลุ่ม โดยใช้คะแนนปกติ (T-score) หรือแบบอิงเกณฑ์ตามร้อยละของคะแนน

การสร้างแบบทดสอบ

ในการทดสอบทางพลศึกษานั้น เมื่อครูพลศึกษาได้พิจารณาเลือกแบบทดสอบที่มีอยู่แล้วนำมาใช้ พบว่า แบบทดสอบที่มีอยู่นั้นไม่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการทดสอบ หรือขาดความชำนาญในการใช้แบบทดสอบ หรือขาดอุปกรณ์ จึงมีความจำเป็นต้องสร้างแบบทดสอบขึ้นใหม่ ซึ่งครูพลศึกษาสามารถทำได้ เพียงแต่ต้องมีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนวิธีการสร้างแบบทดสอบ และมีเทคนิคในการสร้างโดยยึดหลักทางวิทยาศาสตร์ก็จะทำให้แบบทดสอบมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 15-17) ได้เสนอแนะขั้นตอนวิธีการสร้างแบบทดสอบทางพลศึกษาไว้ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการทดสอบ ว่าต้องการทดสอบอะไร เพื่อที่จะได้สร้างเครื่องมือในการทดสอบได้สอดคล้องกับความต้องการ
2. ศึกษาในทักษะวิชาหรือกิจกรรมที่จะทำการทดสอบว่ามีเนื้อหาวิชา หรือทักษะของกิจกรรม เป็นอย่างไร มีมากน้อยเพียงใด ส่วนไหนมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด เพื่อการสร้างแบบทดสอบจะได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา หรือทักษะต่าง ๆ ของกิจกรรม
3. ศึกษาแบบทดสอบต่าง ๆ ที่มีผู้สร้างขึ้น หรือมีการวิจัยมาแล้ว ที่สอดคล้อง หรือคล้ายคลึงกับแบบทดสอบที่ครู หรือผู้ฝึกจะสร้าง เพื่อสามารถที่จะดัดแปลงปรับปรุงนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบที่ดีได้
4. กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบที่จะสร้าง ว่าจะจะเป็นแบบทดสอบลักษณะอย่างไร มีกี่รายการ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสิ่งต่าง ๆ ให้เหมาะสม

5. ดำเนินการสร้างแบบทดสอบให้สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย เนื้อหา หรือทักษะ กิจกรรมที่จะทำการทดสอบ

6. ทดลองนำแบบทดสอบไปใช้โดยเลือกกลุ่มทดลองที่มีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสม

7. พิจารณาแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบให้ดีขึ้น โดยพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

8. นำแบบทดสอบไปหาความเที่ยงตรง การหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบกระทำได้หลายวิธี คือ

8.1 โดยการเปรียบเทียบกับแบบทดสอบมาตรฐาน

8.2 การเปรียบเทียบกับผู้เชี่ยวชาญโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำการทดสอบและตรวจสอบ

8.3 การรับรองความเที่ยงตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงสถิติ

9. นำแบบสอบไปหาค่าความเชื่อมั่น การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีหลายวิธี แต่สำหรับการทดสอบทางพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปฏิบัติเป็นส่วนมาก จะนิยมหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการสอบซ้ำ (Test-retest)

10. ถ้าแบบทดสอบมีหลายรายการควรนำรายการทั้งหลายมาหาค่าสหสัมพันธ์ ซึ่งกันและกันเมื่อพบว่าแบบทดสอบบางรายการที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน หรือไปด้วยกันได้ก็ควรตัดทิ้งไปให้เหลือในกลุ่มที่มีสหสัมพันธ์สูงเพียงรายการเดียว

11. นำแบบทดสอบไปสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) เพื่อเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล

12. นำเอามาใช้ในการทดสอบและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อจะได้ใช้ต่อไป

การวัดผล

คำว่า การวัดผล มีผู้ให้ความหมายเอาไว้หลายทัศนะด้วยกัน เช่น

บอสไก้ และ กัสเตฟสัน (Bosco and Gustafson. 1983 : 6) ให้ความหมายเอาไว้ว่า การวัดผล เป็นกระบวนการในการกำหนดคุณสมบัติบางประการของสิ่งที่มีอยู่ ออกมาในรูปของปริมาณหรือตัวเลข

อีเบลและฟรีสบาย (Ebel and Frisbie. 1986 : 14) ให้ความหมายว่า การวัดผล เป็นกระบวนการในการกำหนดตัวเลข หรือสัญลักษณ์ ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยอาศัยกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

สิทธิชัย หาญสมบัติ (2535 : 15) ให้ความหมายเอาไว้ว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดสัญลักษณ์ หรือตัวเลข ให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อบอกให้ทราบถึงปริมาณของสิ่งนั้นอย่างมีกฎเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ ผลของการวัดจะต้องมีความหมายที่สามารถเปรียบเทียบได้ในเชิงปริมาณ ระดับ หรือจำนวน กฎเกณฑ์ดังกล่าวอาจจะแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้วัด

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535 : 15) ให้ความหมายว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการเชิงปริมาณในการกำหนดค่าเป็นตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยอาศัยกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

วาสนา คุณภักสิทธิ์ (2539 : 331) ให้ความหมายว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการในการหาปริมาณของการพัฒนา หรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่อาจวัดได้อย่างง่าย และเห็นได้ชัดเจนไม่ซับซ้อน

สรุปได้ว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบกับเครื่องมือวัด เพื่อให้ทราบถึงปริมาณ ตัวเลข หรือกำหนดค่าออกมาเป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยอาศัยกฎเกณฑ์ที่เชื่อถือได้

หลักเบื้องต้นของการวัดผล

พร้อมพรรณ อุดมสิน (2533 : 3) กล่าวว่า การวัดผลทางการศึกษา เป็นกระบวนการซึ่งมีหลักสำคัญดังนี้

1. ระบุให้ชัดเจนในสิ่งที่ต้องการวัด โดยระบุจุดประสงค์ให้แน่นอนว่าจะวัดอะไร และสิ่งที่ต้องการวัดนั้นวัดจากสิ่งใด ซึ่งถ้าระบุไว้อย่างชัดเจนแล้ว ก็จะสามารถเลือกเครื่องมือที่วัดได้ และแปลความหมายได้ตรงกับที่ต้องการ
2. ควรเลือกวิธีการวัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวัด เมื่อได้วางจุดประสงค์ของการวัดไว้อย่างชัดเจนแล้วก็จะสามารถเลือกแบบสอบถามได้ถูกต้องว่าจะใช้แบบสอบถาม ใดที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวัด
3. การวัดที่สมบูรณ์ควรใช้เทคนิคหลาย ๆ อย่าง แบบสอบถามแต่ละแบบไม่สามารถวัดความสามารถของผู้เรียนได้ทุกด้าน เพื่อให้การวัดได้ผลสมบูรณ์ควรใช้แบบสอบถามหลาย ๆ แบบ เพราะแบบสอบถามแต่ละแบบมีลักษณะเด่นเฉพาะไม่เหมือนกัน

แบบต่าง ๆ ของการวัดผล

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และเอนกกุล กรีแสง (2518 : 14-16) ได้ยกตัวอย่างวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวัดผลไว้ ดังนี้

1. การเปิดตำราตอบ (Open-book Test) วิธีการนี้เน้นความเข้าใจ การนำเอาไปใช้และความสามารถในการใช้ตำรา มีประโยชน์อย่างยิ่งในการเน้นการถ่ายโยงของความรู้ มากกว่าที่จะจดจำข้อเท็จจริง
2. การสอบการอ่าน (Reading Test) การวัดผลอย่างนี้เป็นการสร้างทักษะในการอ่าน ทักษะในการศึกษา และความปรารถนาที่จะเรียนตามลำพัง ข้อสอบประเภทนี้เราต้องกำหนดข้อความที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาให้ แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน
3. ข้อสอบปฏิบัติ (Performance Test) การวัดผลประเภทนี้ มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนค้นพบความสัมพันธ์ของการชั่ง ตวง วัด การทดลอง การวาดรูป การพับกระดาษ ตลอดจนการสำรวจรูปแบบต่าง ๆ
4. ข้อสอบแบบอัตนัย (Subjective Test) ข้อสอบประเภทนี้ให้ผู้สละและผู้ตอบตามสมควร ในการตอบข้อสอบนี้ เน้นความสามารถที่จะนำเอาความคิดต่าง ๆ มารวมหรือผสมเข้าด้วยกัน เน้นทักษะของการสื่อความเข้าใจ แสดงระดับของการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิดต่าง ๆ
5. การวัดทัศนคติ (Attitude Test) ข้อสอบประเภทนี้ ส่วนใหญ่ยังอยู่ในรูปแบบของแบบสอบถาม หรือเป็นมาตราส่วนประมาณค่า
6. การวัดความสามารถในการคิด (Procedure Test) การวัดประเภทนี้เรามีได้มุ่งแต่คำตอบที่ถูกต้องแต่เพียงอย่างเดียว เราต้องการวิธีการแก้ปัญหา วิธีการพิสูจน์ มากกว่าคำตอบถูก การรู้จักวางแผนงาน การจัดระเบียบ การหยั่งเห็น (Insight) ลักษณะบางอย่างของความสามารถ
7. ข้อสอบวัดสัมฤทธิ์ผลของการเรียน (Achievement Test) ข้อสอบประเภทนี้มุ่งที่จะวัดดูว่านักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ตรงกับจุดมุ่งหมายของวิชาที่วางไว้หรือไม่
8. ข้อสอบวัดข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของนักเรียน (Diagnostic Test) ข้อสอบประเภทนี้ มุ่งที่จะค้นหากระบวนการ ทักษะ ระดับของปัญหา ที่ก่อให้เกิดความลำบากแก่ผู้เรียน และจะได้หาทางแก้ไข หรือหาทางช่วยเหลือเป็นพิเศษ

9. ข้อสอบวัดความถนัด (Prognostic หรือ Aptitude) ข้อสอบประเภทนี้ใช้เพื่อคาดคะเน หรือพยากรณ์ความสำเร็จของนักเรียนในอนาคต

10. ข้อสอบแข่งขัน (Contest Test) ข้อสอบประเภทนี้ใช้เพื่อการแข่งขันระหว่างบุคคล ทีมโรงเรียน เป็นต้น ข้อสอบประเภทนี้ค่อนข้างจะยาก

จรินทร์ ธาณีรัตน์ (2519 : 9-11) ได้เสนอแนะวิธีการวัดผลทางพลศึกษา ซึ่งอาจจะมีด้วยกันหลายวิธี ดังนี้

1. วัดโดยการปฏิบัติ (Performance Test) การวัดวิธีนี้ต้องให้ผู้รับการทดสอบลงมือปฏิบัติในกิจกรรมที่ผู้ทดสอบต้องการทราบ เพื่อจะได้ดูความสามารถ และความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการสอน เช่น ในการวัดทักษะกีฬา จะทราบว่านักเรียนมีความสามารถทางกีฬาเพียงใดก็ต้องให้ผู้เข้าปฏิบัติ หรือถ้าต้องการทราบสมรรถภาพทางกาย ก็ต้องให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่จะทดสอบ การวัดโดยการปฏิบัติด้านกิจกรรมทางพลศึกษานั้น ผลของการปฏิบัติจะออกมาในรูปของเกณฑ์การวัด ดังต่อไปนี้

1.1 ใช้เวลาเป็นเกณฑ์ เช่น การวิ่ง 100 เมตร 200 เมตร เอาเวลาเป็นเกณฑ์ไปสู่การให้คะแนน

1.2 ใช้ความสูงเป็นเกณฑ์ เช่น กระโดดสูง ยืนกระโดดสูง เอาความสูงที่ทำได้เป็นเกณฑ์การให้คะแนน

1.3 ใช้ความไกลเป็นเกณฑ์ เช่น กระโดดไกล ขว้างลูกซอฟท์บอล ขว้างลูกน้ำหนัก เอาระยะความไกลมาเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการให้คะแนน

1.4 ใช้จำนวนครั้งที่ทำได้เป็นเกณฑ์ เช่น กระโดดเชือก ดันพื้น ลูกนั่ง ยุบข้อกับราว เอาจำนวนครั้งที่เขาสามารถทำได้มาหาเกณฑ์เฉลี่ย คิดเป็นคะแนน

1.5 ใช้เกณฑ์การทำได้หรือไม่ได้เป็นเกณฑ์ เช่น หกสูง สปริงมือ ถ้าทำได้ให้ผ่าน ถ้าทำไม่ได้ ไม่ผ่าน

2. การวัดโดยการสอบข้อเขียน (Written Test) การทดสอบข้อเขียนนั้น มีจุดประสงค์เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับ การพลศึกษา ประวัติ วิธีการเล่นระเบียบ กฎ กติกา เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเพียงใด ข้อสอบนั้นก็อาจใช้แบบข้อทดสอบอัตนัย หรือปรนัย หรือจะใช้ทั้งสองอย่างผสมกันก็ได้

3. วัดโดยใช้เครื่องมือในการวัด ได้แก่การทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Test) วัดกล้ามเนื้อแขน กำลังแรงบีบ (Hand Grip) วัดความจุปอด (Lung Capacity) วัดกำลังขาด้วยเออร์โกมิเตอร์ (Ergometer)

4. วัดโดยการสอบปากเปล่า (Oral Test) วิธีการนี้ใช้วัดความรู้ความเข้าใจ วัดทัศนคติโดยการสอบถามปากเปล่า โดยเรียกนักเรียนมาพบ ถามเป็นรายบุคคลตามหัวข้อที่ต้องการจะทราบในเรื่องที่สอนไปแล้ว ว่าเขามีความเข้าใจ มีแนวความคิดหรือทัศนคติอย่างไร แล้วให้คะแนน

5. วัดโดยการสังเกต (Observation) แม้ว่าการวัดผลโดยการสังเกตจะขาดความแน่นอนไปบ้างก็ตาม แต่ก็ยังเป็นวิธีที่ดีอีกวิธีหนึ่งเช่นกัน การสังเกตนี้ครูอาจสังเกตได้จากการเล่นในช่วงพัก เล่นตามลำพังในเวลาว่าง ครูให้เล่นให้ปฏิบัติในกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการทดสอบโดยตรงหรือในเวลาแข่งขัน เป็นต้น ในการสังเกตนั้นต้องมีหลักเกณฑ์ในการวัด โดยตั้งเกณฑ์ไว้เพื่อความแน่นอนแม่นยำ และความยุติธรรม ไม่ใช่ว่าสังเกตแล้วให้ตามอารมณ์

การประเมินผล

การประเมินผล ในทฤษฎีของนักพลศึกษาได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลาย ๆ ท่านดังนี้ กรอนลันด์ (Gronlund. 1981 : 5) ให้ความหมาย เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู่ว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการอย่างมีระบบในอันที่จะกำหนดค่าหรือจำนวน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ทำให้ทราบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

อีเบลและฟรีสไบ (Ebel and Frisbie. 1986 : 13) ให้ความหมายว่า การประเมินผล เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพ หรือคุณค่าของวัตถุสิ่งของ กระบวนการจัดการศึกษา พฤติกรรมการทำงานของคน หรือความรู้ความสามารถของนักเรียน

วิริยา บุญชัย (2529 : 9) ให้ความหมายว่า การประเมินผล หมายถึง การกำหนดค่า หรือตีค่า หรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการจะทราบในทางรวม ๆ เช่น กำหนดค่าว่า ดี เลว สวย เป็นต้น ในการกำหนดค่า หรือตีค่านั้นอาศัยการทดสอบและวัดผล มาประมวลแล้วลงความเห็นว่าเป็น ดี สวย หรือไม่สวย การประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินใจเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมของนักเรียนในการตัดสินใจนั้น ครูจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการเพื่อช่วยให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างถูกต้อง กระบวนการดังกล่าว ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล (การวัดผล) เพื่อใช้เปรียบเทียบข้อมูลที่ได้กับข้อมูลที่มีเกณฑ์มาตรฐานอยู่แล้ว ต่อจากนั้นก็กำหนดคุณค่า หรือตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลจากการวัดผลดังกล่าวแล้ว การประเมินผลถือว่ามีส่วนสำคัญในการปรับปรุงการเรียนของนักเรียนด้วย

พจนานุกรม ประถมบุตร (2532 : 7) ให้ความหมายว่า การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจค่าลงสรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสม หรือหาคุณค่าของคุณลักษณะ และพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการทดสอบ (Test) และการวัดผล (Measurement) เป็นหลัก และใช้วิจารณ์ภาพประกอบ การพิจารณา จากความหมายดังกล่าวจะเห็นว่า ถ้าจะประเมินผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มต้นด้วยการทดสอบ และวัดผลสิ่งนั้น แล้วนำผลการวัดที่ได้มาวินิจฉัยอย่างมีหลักเกณฑ์ และมีคุณธรรม เพื่อพิจารณาการตัดสินใจว่าสิ่งนั้น ดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ได้หรือตก เป็นต้น สรุปคือ การประเมินผลต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลักสามประการ คือ การทดสอบและวัดผล (Test and Measurement) เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) และการตัดสินใจ (Decision)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2535 : 1) ให้ความหมายว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการทำงาน ทั้งในช่วงขณะที่กำลังทำและในเวลาที่งานเสร็จสิ้นลง เพื่อหาข้อสรุปว่า งานที่ทำนั้นได้รับความสำเร็จในความคาดหวังหรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคใดเกิดขึ้นอันเป็นผลให้งานไม่สำเร็จ ตามความคาดหวัง และจะมีแนวทางการแก้ไขอย่างไร เพื่อให้การทำงานเกิดความสำเร็จตามความคาดหวัง หรือใกล้ความคาดหวังมากที่สุด

สรุปได้ว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ใช้กำหนดค่า หรือตัดสินตีค่า สิ่งที่ต้องการจะทราบในภาพรวม โดยอาศัยข้อมูลจากการทดสอบและวัดผล มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสิน

ขั้นตอนในการประเมินผล

ในการประเมินผลการเรียนการสอนมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 5 ขั้นตอน (พร้อมพรรณ อุดมสิน. 2533 : 5) ดังนี้

1. จะต้องวางโครงการประเมินผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์ของโครงการประเมินผลจะต้องสอดคล้องและครอบคลุมหลักสูตร
2. เปลี่ยนจุดประสงค์ที่จะประเมินให้เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จุดประสงค์ขั้นแรกเป็นเรื่องนามธรรมอยู่ เราจะต้องปกป้องบอกถึงจุดประสงค์ของแต่ละข้อให้ชัดเจนไปว่า เป็นอย่างไร มีการแสดงออกอย่างไรเพื่อที่จะวัดให้ถูกต้อง
3. กำหนดสถานการณ์ ประสพการณ์ กิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ แล้วคัดเลือกเครื่องมือวัด และวิธีวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับข้อมูลที่วัดนั้น
4. ทำการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ และจัดบันทึกไว้เพื่อเปรียบเทียบ
5. ผสมผสานข้อมูลต่าง ๆ ของทุกรายการที่วัดได้ แล้ววินิจฉัยซึ่งลงไปถึงผลการประเมินนั้น

ประเภทของการประเมินผล

พริ้มพรรณ อุดมสิน (2533 : 6-7) กล่าวว่า การประเมินผลมีรูปแบบแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้แบ่งเป็นหลัก เกณฑ์ที่นิยมมาใช้ในการแบ่งประเภทของการประเมินผลมี 2 อย่าง คือ แบ่งตามจุดประสงค์ของการประเมิน และแบ่งตามระบบของการวัด

1. แบ่งตามจุดประสงค์ของการประเมิน ได้แก่ การประเมินผลเพื่อจัดตำแหน่งและวินิจฉัย (Diagnostic Evaluation) การประเมินผลเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Evaluation) และการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนการสอน (Summative Evaluation)

1.1 การประเมินผลเพื่อจัดตำแหน่งและวินิจฉัย เป็นการประเมินก่อนเริ่มต้นการเรียนการสอนของแต่ละบทเรียนหรือแต่ละหน่วย เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนเพียงใด ซึ่งจะช่วยให้รู้ว่าการเรียน ผู้เรียนควรมีความรู้เพิ่มอย่างไร และเป็นการพิจารณาว่าการสอนอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับสภาพผู้เรียน อนึ่งหากว่าผลของการประเมินผลก่อนเรียนพบว่าผู้เรียนมีพื้นฐานไม่เพียงพอที่จะเรียนในเรื่องที่จะสอน ก็จำเป็นต้องได้รับการสอนซ่อมเสริมให้มีพื้นฐานที่เพียงพอเสียก่อน จึงจะเริ่มต้นสอนเนื้อหาในหน่วยการเรียนต่อไปได้

1.2 การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน หรือบางที่เรียกว่าประเมินผลย่อย การประเมินผลประเภทนี้ ใช้ระหว่างที่กำลังเรียนกำลังสอน เช่น การใช้ผลประเมินเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ในระหว่างการเรียนการสอนหรือไม่ หากว่าผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนก็จะหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังใช้ผลการประเมินเพื่อตรวจสอบตัวผู้สอนเอง หากผลจากการสอนเนื้อหาเรื่องหนึ่ง ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ในกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนก็อาจตรวจสอบว่า การสอนของตนเองเป็นอย่างไร เตรียมการสอนมาดีหรือไม่ การอธิบายเป็นอย่างไร ชัดเจนดีหรือไม่ เมื่อผู้สอนตรวจสอบดูแล้วหากพบข้อบกพร่องจุดใด ก็แก้ไขตรงตามจุดนั้น

1.3 การประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนการสอน หรือบางที่เรียกว่า การประเมินผลรวม การประเมินผลในลักษณะนี้ใช้หลังจากผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว ช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือสิ้นสุดการเรียนบทหนึ่ง หรือหลายบท ซึ่งอาจเป็นเวลาหนึ่งเดือน หนึ่งภาคเรียน หรือหนึ่งปี โดยผู้สอนต้องการทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนคนไหนเก่งหรืออ่อนในเรื่องใด ผลจากการประเมินผลประเภทนี้ใช้ในการตัดสินผลการเรียนการสอน หรือตัดสินว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับระดับคะแนนใด และนอกจากนี้ยังใช้ในการพยากรณ์ผลสำเร็จในรายวิชาที่ต่อเนื่องต่อไป

2. แบ่งตามระบบการวัด ได้แก่ การประเมินผลแบบอิงตน (Self-Referenced Evaluation) การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม (Norm-Referenced Evaluation) และการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced Evaluation)

2.1 การประเมินผลแบบอิงตน เป็นการนำผลจากการสอนเปรียบเทียบกับความสามารถของตนเอง เช่น การปรับปรุงตนเอง การเปลี่ยนแปลงเจตคติในการเปรียบเทียบผลการประเมินผลแบบอิงตนนี้ ควรจะใช้แบบทดสอบเดิม สถานการณ์เดิม เวลาที่ทำแบบสอบเท่าเดิม โดยใช้วิธีการสอบก่อนเรียน และสอบหลังเรียน การประเมินผลในลักษณะนี้สามารถนำไปใช้ตรวจสอบได้ว่า ภายหลังจากการเรียนการสอนว่าผู้เรียนได้พัฒนาไปมากน้อยเพียงใด เช่น มีการเปลี่ยนแปลงเจตคติ หรือ พัฒนาทักษะได้ดีขึ้น

2.2 การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม เป็นการนำเอาผลสอบที่ได้ไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นในกลุ่มที่ถูกวัดด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกัน การประเมินผลประเภทนี้ขึ้นอยู่กับความรู้

ความสามารถของกลุ่มเป็นสำคัญ โดยมีความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลว่ามีความสามารถแตกต่างกัน

2.3 การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ เป็นการนำผลการสอบที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความสามารถของกลุ่ม แต่ความสำคัญขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นสำคัญ ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนการสอนได้แก่ จุดประสงค์ของการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม หรือกลุ่มของพฤติกรรม การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ จะทราบผลว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ หากผู้เรียนคนใดยังไม่ผ่านจุดประสงค์หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ก็จะหาทางช่วยเหลือ โดยมีการสอนซ่อมเสริม หรือมีการปรับปรุงการเรียนการสอน

ความมุ่งหมายของการวัดและประเมินผล

พจนานุกรม ประถมบุตร (2532 : 12) กล่าวถึง ความมุ่งหมายของการวัดผลไว้ดังนี้ คือ

1. จัดตำแหน่ง (Placement) เป็นการศึกษาว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ หรือทักษะพอเพียงที่จะเริ่มบทเรียนหรือไม่ หรือจะทำการฝึกในระดับใด ซึ่งผลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการจำแนกประเภท (Classification) ว่านักเรียนมีพื้นฐานอย่างไร เก่ง ปานกลาง หรืออ่อน
2. วินิจฉัย (Diagnostic) ซึ่งจะทำให้ทราบจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนแต่ละคน เป็นแนวทางให้ครูปรับปรุงวิธีการสอน และสามารถซ่อมเสริมให้นักเรียนแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง
3. เปรียบเทียบความสามารถในตัวเอง (Assessment) เป็นการประเมินว่านักเรียนมีความงอกงามมากน้อยเพียงใด วิธีนี้จะใช้การทดสอบสองครั้ง แล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบมาเปรียบเทียบกัน
4. เพื่อนำไปใช้ทำนาย (Prediction) ผลจากการทดสอบจะแนะแนวทางประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อ ช่วยในการทำนายว่าควรจะมุ่งไปในทางใดจึงจะประสบความสำเร็จ
5. เพื่อนำไปใช้ประเมินค่า (Evaluation) โดยจะประเมินผลหลังจากการเรียน

การสอนสั้นสุดลง ผลจากการวัดจะเน้นแนวทางในการให้ระดับคะแนน

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 3) ได้ชี้ให้เห็นถึงความมุ่งหมาย ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ดังนี้

1. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียน มีความรู้ มีความเข้าใจ มีทักษะความชำนาญในกิจกรรมทางพลศึกษามากน้อยเพียงใด
2. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีสุขภาพ สมรรถภาพ ความแข็งแรงของร่างกายมากน้อยเพียงใด ทั้งก่อนและหลังการเข้าเรียน หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา
3. เพื่อต้องการทราบพัฒนาการทุกด้านของผู้เรียน หรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา
4. เพื่อต้องการทราบถึงทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการพลศึกษาอย่างไร

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล

พร้อมพรรณ อุดมสิน (2533 : 7-8) กล่าวว่ากระบวนการวัดและการประเมินผล การเรียนการสอน เป็นวิธีการที่จะพิจารณาว่าการสอนของครูบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด ผลจากการวัดและประเมินผล จะเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น เราจะเห็นว่าการวัดและการประเมินผลมีประโยชน์หลายประการดังนี้

1. ประโยชน์ทางด้านการเรียนการสอน ผลจากการวัดและประเมินผลมีประโยชน์ดังนี้ คือ

- 1.1 ใช้ในการจัดตำแหน่ง (Placement) โดยใช้ผลการทดสอบบอกตำแหน่งของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถในระดับใดของกลุ่ม หรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้วอยู่ในระดับใด โดยใช้แบบสอบต่าง ๆ เช่น แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงกลุ่ม (Norm Reference Test : NRT) หรือแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Reference Test : CRT) หรือใช้แบบวัดเจตคติ (Attitude Test) แบบวัดความพร้อม (Readiness Test) แบบสอบเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Test) และแบบสอบเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Test) การใช้แบบสอบเพื่อการจัดตำแหน่งนี้มักใช้ในวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1.1.1 ใช้สำหรับคัดเลือก (Selection) เป็นการใช้ผลการทดสอบในการตัดสินใจในการคัดเลือกเพื่อเข้าเรียนต่อ การเข้าทำงาน การให้ทุน ผลการสอบนี้ส่วนใหญ่จะคำนึงถึงผลอันดับที่เป็นสำคัญ

1.1.2 ใช้สำหรับแยกประเภท (Classification) เป็นการใช้ผลการสอบในการจำแนกบุคคลเป็นกลุ่มเป็นพวก อาทิเช่น ใช้ในการตัดสินใจได้หรือตก แบ่งพวกเก่งอ่อนด้านใดด้านหนึ่ง พวกที่ผ่านเกณฑ์และยังไม่ผ่านเกณฑ์ เป็นต้น

1.2 ใช้ในการวินิจฉัย (Diagnostic) เป็นการใช้ผลการสอบเพื่อค้นหาจุดเด่น จุดด้อยของผู้สอบว่ามีปัญหาในเรื่องอะไรเพื่อจะนำไปสู่การตัดสินใจ แก้ไขปรับปรุงให้ตรงเป้าหมายทดสอบที่ใช้เพื่อการนี้ คือ แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ (Diagnostic Test) การนำผลการสอบไปใช้ในการวินิจฉัยการเรียนรู้มีกฏเกณฑ์ 2 ประการดังนี้ คือ

1.2.1 ใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้ เป็นการใช้แบบสอบวินิจฉัยการเรียนรู้เพื่อป้องกันให้ผู้เรียนมีจุดบกพร่องอะไร ซึ่งครูผู้สอนจะสามารถสอนซ่อมเสริม (Remedial Teaching) ให้ถูกต้องว่า ต้องแก้ไขจุดอ่อนของผู้เรียนตรงไหน และจะช่วยให้ผู้เรียนไม่สะสมสิ่งที่ไม่รู้มากขึ้นจนพอกหางหมูไว้จนไม่สามารถเรียนต่อไปได้

1.2.2 ใช้ในการปรับปรุงการสอน ผลการสอบโดยข้อสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ นอกจากจะช่วยให้เห็นว่าผู้เรียนขาดพื้นฐานความรู้เรื่องใดแล้ว ยังช่วยให้เห็นจุดบกพร่องของกระบวนการเรียนการสอนอีกด้วย เช่น มีนักเรียนส่วนใหญ่นำขึ้นเรียนมีจุดบกพร่องในเรื่องหนึ่ง ๆ เหมือนกัน ก็จะเป็นเครื่องเตือนให้ผู้สอนกลับมาดูกระบวนการเรียนการสอน ว่ามีจุดบกพร่องประการใด

1.3 ใช้ในการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Evaluation) เป็นการใช้ผลการทดสอบ เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้สอนและผู้เรียน ว่าได้ประสบความสำเร็จในการเรียนแต่ละหน่วยอย่างไร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาวิธีเรียนวิธีสอนได้ถูกต้อง

1.4 ใช้ในการประเมินผลเพื่อเปรียบเทียบ (Assessment) เป็นการใช้ผลการสอบเพื่อเปรียบเทียบว่าเจริญงอกงามขึ้นจากเดิมเพียงใด อยู่ในระดับที่พึงพอใจหรือไม่

1.5 ใช้ในการเพิ่มแรงจูงใจ (Motivation) ทำให้ผู้เรียนผู้สอนมีแรงจูงใจ

เพิ่มขึ้นเป็นการเสริมแรง (Reinforcement) จากผลทดสอบ

2. ประโยชน์ในการแนะแนว ผลจากการวัดผลประเมินผลมีประโยชน์ต่อการแนะแนว คือ ช่วยให้ผู้สอนทราบเกี่ยวกับปัญหา และข้อบกพร่องของผู้เรียนและจะช่วยให้ช่วยเหลือให้ผู้เรียนปรับตัวได้ถูกต้องตามประเด็น และนอกจากนั้นข้อมูลที่ได้จะเป็นเครื่องมือช่วย ในการพิจารณา วินิจฉัยตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน และนำไปใช้แนะแนวอาชีพ ให้ผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่ตนเองถนัด

3. ประโยชน์ในการบริหาร ในการบริหารจะต้องใช้ข้อมูลในการตัดสินใจมาก ข้อมูล จากการวัดและการประเมินผล จะช่วยให้ผู้บริหารเห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการเรียนการสอน เพื่อจะได้ทำการแก้ไขปรับปรุงต่อไป ตลอดจนช่วยในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูใน โรงเรียน และเป็นเครื่องชี้ถึงสถานภาพทางการศึกษาที่แท้จริงของสถานศึกษานั้น ๆ เช่น ผู้เรียนในโรงเรียนหนึ่งสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้จำนวนมาก ย่อมแสดงถึงสภาพการศึกษา ที่ดีของโรงเรียนนั้น

4. ประโยชน์ในการวิจัย ข้อมูลจากการวัด และการประเมินผลที่เกี่ยวกับการเรียน การสอน การแนะแนว การประเมิน เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งของการวิจัยที่จะใช้ในการ เลือก การตัดสินใจ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เช่น การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาวิธีสอน เป็นต้น ดังนั้นข้อมูลจากการวัด และการประเมินผลควรจะต้องเป็นข้อมูลที่ตรงและเที่ยง

วินิต กองบุญเทียม (2536 : 3-4) ได้สรุปประโยชน์ของการวัดและประเมินผล ทางพลศึกษาไว้ดังนี้ คือ

1. สามารถนำไปจัดกลุ่มหรือแบ่งกลุ่มผู้เรียน หรือผู้ฝึกกิจกรรมพลศึกษาได้เหมาะสม สามารถจัดให้ผู้มีทักษะ หรือสมรรถภาพของร่างกายคล้าย หรือเท่ากันอยู่กลุ่มเดียวกัน ทำให้ สะดวกต่อการจัดกิจกรรม หรือจัดเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอน

2. ทำให้ผู้สอนทราบถึงพัฒนาการทางด้านทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียน หรือผู้ฝึก จาก กระบวนการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด

3. เป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนหรือผู้ฝึกมีความตั้งใจในการเรียนหรือการฝึก

4. เพื่อทราบจุดอ่อน หรือข้อดีของผู้เรียนหรือผู้ฝึก ซึ่งจะนำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อ ให้ผู้เรียน หรือผู้ฝึกพัฒนาการขึ้น

5. สามารถให้เกรด ให้คะแนน ให้รางวัลแก่ผู้เรียน หรือผู้ฝึกกิจกรรมทางพลศึกษา ได้ถูกต้อง
6. การทดสอบจะช่วยในการเรียนรู้ในทางพลศึกษา
7. การทดสอบและการประเมินผล ช่วยให้ผู้สามารถคัดเลือกนักกีฬา ที่มีกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
8. สามารถประเมินผลประสิทธิภาพการสอนของครูว่าดีเลวอย่างไร จะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร
9. สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบได้
10. ทำให้ทราบถึงผู้เรียนหรือผู้ฝึกที่มีพรสวรรค์ ซึ่งจะได้ทำการสนับสนุนต่อไป

การวัดและประเมินผลที่เน้นกระบวนการ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ม.บ.ป. : 53-55) ได้กล่าวถึง การวัดและประเมินผล ที่เน้นกระบวนการว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ดังนั้น การวัดและประเมินผลที่เน้นกระบวนการ ควรผสมผสานไปกับการวัดและประเมินผลในพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย (ความรู้ ความคิด) จิตพิสัย (จริยธรรม คุณธรรม ค่านิยม) และด้านทักษะพิสัย (ทักษะ) ไม่ควรแยกวัดกระบวนการเป็นเอกเทศ เป้าหมายในการวัดและประเมินผลที่เน้นกระบวนการมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ

1. วัดผู้เรียนว่าเข้าใจและรับรู้ขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการ และเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนตามกระบวนการหรือไม่

2. วัดผู้เรียนว่านำกระบวนการไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้เพียงใด

3. วัดผู้เรียนว่ามีนิสัยในการใช้กระบวนการในชีวิตจริงหรือไม่

นอกจากนี้ในส่วนของการวัดผลในคุณสมบัติทักษะกระบวนการนั้นอาจวัดได้ 3 ส่วน คือ

1. ส่วนความรู้ความคิดที่ถูกต้องเหมาะสม เช่น วิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยมีข้อมูลประกอบ เป็นเหตุเป็นผล มีเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือ ประกอบการประเมินทางเลือกหรือประเมินผลรวมสามารถหาทางเลือก หรือกำหนดขั้นตอนปฏิบัติได้สอดคล้องกับผลที่ต้องการ เป็นต้น

2. ส่วนการปฏิบัติ เช่น ปฏิบัติอย่างมีแผน ปฏิบัติเป็นขั้นเป็นตอนครบถ้วน ปฏิบัติไปตรวจสอบไป และปรับปรุงไป เป็นต้น

3. ส่วนความรู้สึก เช่น เห็นโทษ เห็นข้อบกพร่องของสิ่งที่ไม่เหมาะสม เห็นคุณค่า ความสำคัญ และพอใจที่จะมีเป้าหมายยกระดับการคิด การปฏิบัติที่ดีขึ้น ใจกว้างรับฟังความคิดที่หลากหลาย ความเป็นระบบระเบียบ ใช้เหตุผลเสมอ พอใจในผลงานการกระทำที่สำเร็จด้วยตนเอง แสดงความสนใจพอใจในกิจกรรมการเรียน เป็นต้น

ทั้งนี้อาจอาศัยสถานการณ์ในกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสื่อกลางของการกระตุ้นให้เด็กแสดงพฤติกรรม หรือใช้แบบวัดผลที่สร้างอิงเนื้อหาในกิจกรรมการเรียนการสอน หรือใช้สถานการณ์อิสระจากบทเรียนเป็นกรณีตัวอย่าง ยกมาสร้างแบบวัดผลให้นักเรียนได้คิด วิเคราะห์ และตอบคำถามก็ได้

วิธีวัดและชนิดของเครื่องมือวัดที่เน้นกระบวนการ

ในการพิจารณาเลือกวิธีวัด และเครื่องมือวัดที่เน้นกระบวนการ ขั้นแรกควรพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนนั้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. ถ้าจุดประสงค์การเรียนรู้ระบุให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมขั้นต้น หรือบางขั้นของกระบวนการ ควรพิจารณาก่อนว่าเป็นพฤติกรรมด้านใด เช่น เป็นพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย วิธีวัดนิยมใช้การทดสอบ ส่วนเครื่องมือที่ใช้วัดเป็นแบบทดสอบชนิดต่าง ๆ เช่น แบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบเติมคำ แบบแสดงวิธีทำ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นพฤติกรรมด้านจิตพิสัย วิธีวัดส่วนใหญ่ใช้การสังเกตจากสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง และรายงานความรู้สึก ส่วนเครื่องมือวัดจะใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบสถานการณ์ หรือแบบวัดเจตคติ

2. ถ้าจุดประสงค์การเรียนรู้ระบุให้ผู้เรียนปฏิบัติแม้ว่าจะไม่ระบุขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการจนครบถ้วนก็ตาม ในกรณีเช่นนี้ถ้าเป็นการวัดเพื่อปรับปรุงการเรียน ควรจัดให้ครบขั้นตอนของกระบวนการ แต่ถ้าเป็นการวัดเพื่อการตัดสินผลการเรียน ก็ควรวัดเฉพาะขั้นตอนที่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้เท่านั้น การวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ในกรณีที่มีการปฏิบัติมีแนวทางดังนี้

2.1 วัดสถานการณ์จริงหรือสังเกตผู้เรียนในการปฏิบัติงานจริง ๆ โดยวัดตามขั้นตอนของกระบวนการทั้งหมด ด้วยวิธีสังเกต สอบถาม ตรวจสอบการทำงานและสรุปผลการทำงาน

2.2 วัดในสถานการณ์จำลองหรือการมอบหมายงานให้ทำแล้วติดตามการทำงานของ ผู้เรียน การมอบหมายโครงการให้ทำ หรือการแสดงบทบาทสมมุติ การวัดอาจวัดเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มแล้วแต่ลักษณะการปฏิบัติงานของผู้เรียน

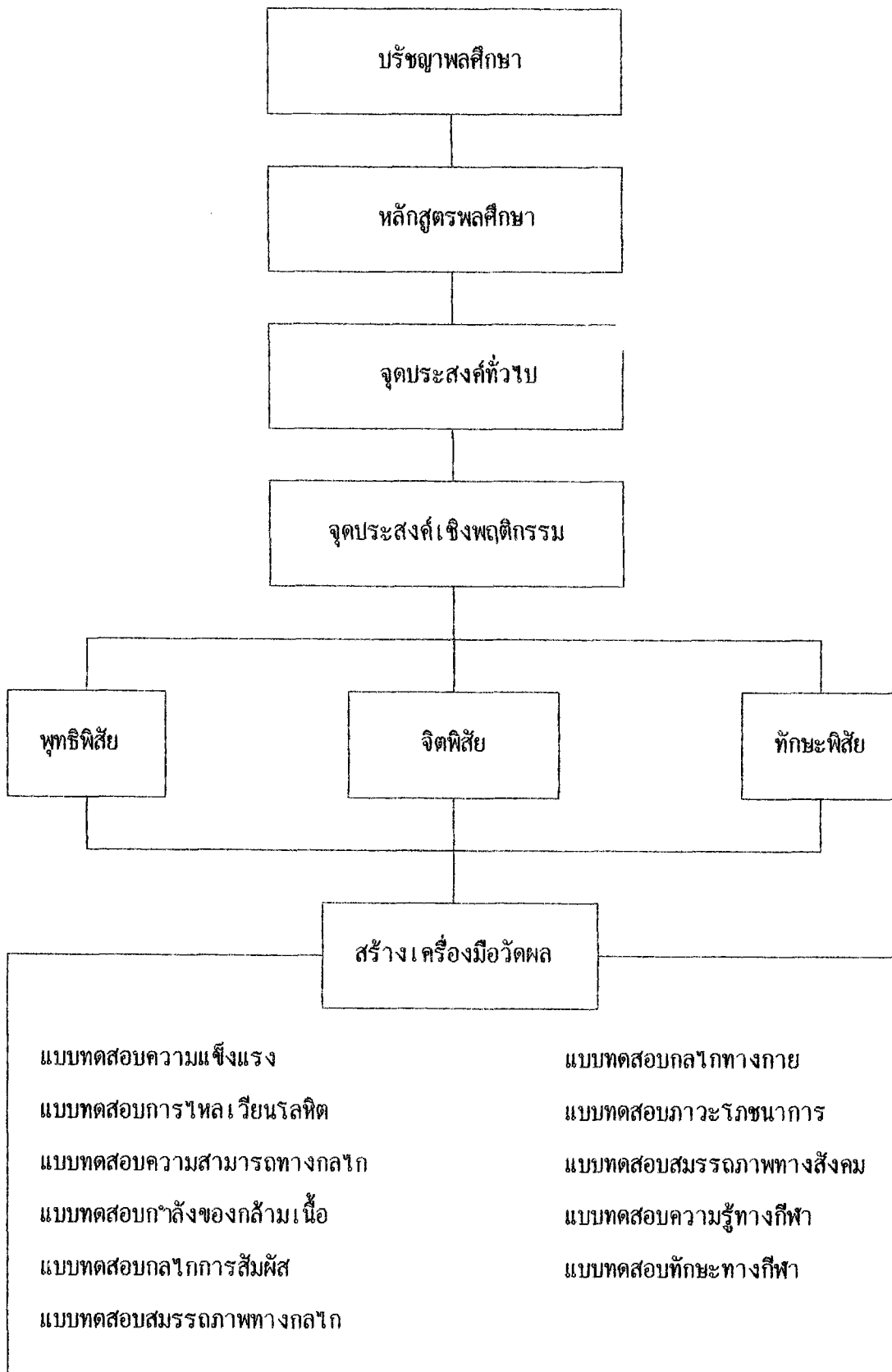
2.3 วัดจากการวางแผนของผู้เรียน โดยกำหนดสถานการณ์พร้อมทั้งเงื่อนไขให้ผู้เรียน โดยผู้เรียนไม่ต้องลงมือปฏิบัติ เพียงแต่เสนอแผนให้ดูว่าเขาจะทำงานในสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไร นั่นคือผู้เรียนจะต้องวางแผนการปฏิบัติงานตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วครูก็ตรวจสอบจากแผนการปฏิบัติงานนั้น

การวัดที่เน้นกระบวนการควรเป็นการวัดที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ไม่ใช่การวัดด้วยข้อสอบ แต่อย่างไรก็ตามในเชิงปฏิบัติ ถ้ามีความจำเป็นต้องให้ผู้เรียนเขียนตอบ ข้อสอบนั้นควรเป็นข้อสอบแบบอัตนัย ไม่ใช่ข้อสอบแบบเลือกตอบหรือเติมคำ ในการตรวจให้คะแนนก็ควรจะให้คะแนนที่กระบวนการด้วย แม้ว่าคำตอบจะผิดผู้ตอบควรได้คะแนนส่วนหนึ่ง เมื่อวิธีทำของเขาถูกหรือปฏิบัติตามขั้นตอนของกระบวนการ แม้คำตอบจะถูกต้องก็ควรจะได้คะแนนน้อยกว่ากรณีแรก

สรุปได้ว่า การวัดที่เน้นกระบวนการควรเป็นการวัดภาคปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบกระบวนการทำงานไม่ใช่ดูผลผลิตแต่เพียงอย่างเดียว และควรพิจารณาเลือกวิธีวัดให้สอดคล้องกับการใช้ผลการวัด เพื่อปรับปรุงการเรียน หรือตัดสินผลการเรียน

ขอบข่ายการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

ในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษานั้น จะต้องกำหนดขอบข่ายและวิธีการให้สอดคล้องกับปรัชญาพลศึกษา หลักสูตร และจุดประสงค์วิชาพลศึกษาเป็นสำคัญ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526 : 5) ได้เสนอแผนภูมิแสดงรูปแบบขั้นตอนของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงรูปแบบขั้นตอนของการวัดและประเมินผลพลศึกษา

วีรียา บุญชัย (2529 : 32) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่

1. Psychomotor Domain เป็นการพัฒนาการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อ ทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในการเรียนทักษะของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ สมรรถภาพทางกาย ความสามารถในด้านกลไก และความสามารถในการเล่น

การให้คะแนนในกีฬาแต่ละประเภทควรทดสอบสิ่งเหล่านี้ ทักษะทางกีฬา ความร่วมมือ และการวิเคราะห์ความสามารถในการเล่น บางครั้งการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาอาจจะไม่สะดวกสำหรับครู ในการนี้ดังกล่าวครูควรเลือกใช้วิธีการประเมินคุณค่าแทน

2. Cognitive Domain เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้ (Recall) การจำได้ หรือการรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไก และหลักการของการเคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

3. Affective Domain เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย ความสนใจ หักศนคติ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความร่วมมือ ความสามารถในการปรับตัว การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

การวัดลักษณะทางสังคมนี้ วิธีที่ดีที่สุดก็คือการสังเกตของครูและผู้เรียนเอง โดยให้ผู้เรียนประเมินคุณค่าของตนเอง และเพื่อนร่วมชั้นด้วย วิธีดังกล่าวสามารถวัดความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามได้เป็นอย่างดี

นอกจากส่วนสำคัญ 3 ส่วน ที่กล่าวมาแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่น่าสนใจมาพิจารณาในการให้เกรด ได้แก่ ความพยายาม เวลาเรียน การพัฒนา ความสนใจ เป็นต้น

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2534 : 31) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบ่งชี้ของการทดสอบทางพลศึกษา ที่ครูพลศึกษาจะต้องวัดและประเมินผลนักเรียน ควรมีการทดสอบในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทดสอบความรู้ ความเข้าใจ หรือพุทธิวิสัย ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญา
2. ทดสอบทักษะของกิจกรรม หรือทักษะวิสัย ซึ่งเป็นความชำนาญเฉพาะตน

3. ทดสอบสมรรถภาพทางกาย หรือสมรรถภาพทางกายวิสัย ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกัน

4. ทดสอบทัศนคติหรือเจตคติ หรือเจตคติวิสัย ได้แก่ความรู้สึกรำลึก อารมณ์ ค่านิยม อุดมคติ เป็นต้น

5. พัฒนาการด้านสังคม หรือสังคมวิสัย หรือบุคลิกภาพ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2529 : 245-246) ได้กำหนดขอบข่ายการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ตามหลักสูตรได้กำหนดขอบข่ายในการวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

1. วัดความรู้ความเข้าใจทางพลศึกษา ได้แก่ประวัติความเป็นมา กฎ กติกา วิธีการเล่น แบบการเล่น มารยาทการเล่น ความปลอดภัย อุปกรณ์การเล่นและอุปกรณ์สนาม เป็นต้น

2. วัดทักษะทางกีฬา และสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ การวัดทักษะเบื้องต้นของกีฬาแต่ละประเภท ทักษะการเล่นเป็นทีม ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความเร็ว ความว่องไว ซึ่งแสดงทางสมรรถภาพทางกลไก เป็นต้น

3. การวัดพฤติกรรมทางคุณธรรม ได้แก่ การรู้จักเสียสละ การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักอภัย การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่น การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี การปฏิบัติตามกฎระเบียบ กติกา และรักความสามัคคี

4. วัดพฤติกรรมทางเจตคติ ได้แก่ การวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมาเป็นผลมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา เช่น ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม การตรงต่อเวลา การแต่งกายอย่างเหมาะสม ให้ความช่วยเหลือร่วมมือเป็นพิเศษทางพลศึกษา ให้ความสำคัญส่วนรวม

นอกจากนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2529 : 249-250) ยังได้เสนอเกณฑ์การแบ่งสัดส่วนของคะแนนแต่ละส่วนไว้ 5 แบบ ดังนี้

ขอบข่าย	แบบ 1	แบบ 2	แบบ 3	แบบ 4	แบบ 5
ความรู้ความเข้าใจ	20	20	20	20	10
ทักษะและสมรรถภาพทางกาย	40	-	60	50	50
ทักษะทางกีฬา	-	30	-	-	-
สมรรถภาพทางกาย	-	30	-	-	-
พฤติกรรมทางคุณธรรม	20	10	10	15	20
พฤติกรรมทางเจตคติ	20	10	10	15	20
รวม	100	100	100	100	100

ตามสัดส่วนของคะแนนทั้ง 5 แบบนี้ กลุ่มโรงเรียนใดจะเลือกแบบใดก็ได้ให้พิจารณาตามความเหมาะสมของมติดังกลุ่ม แต่ถ้าไม่ใช่แบบที่ 2 จะต้องพิจารณาว่าจะให้สัดส่วนคะแนนในการวัดทักษะ และวัดสมรรถภาพทางกายอย่างละเท่าไร และยังสามารถเสนอแนะการแบ่งกลุ่มคะแนนตามความสามารถ ไว้ดังนี้

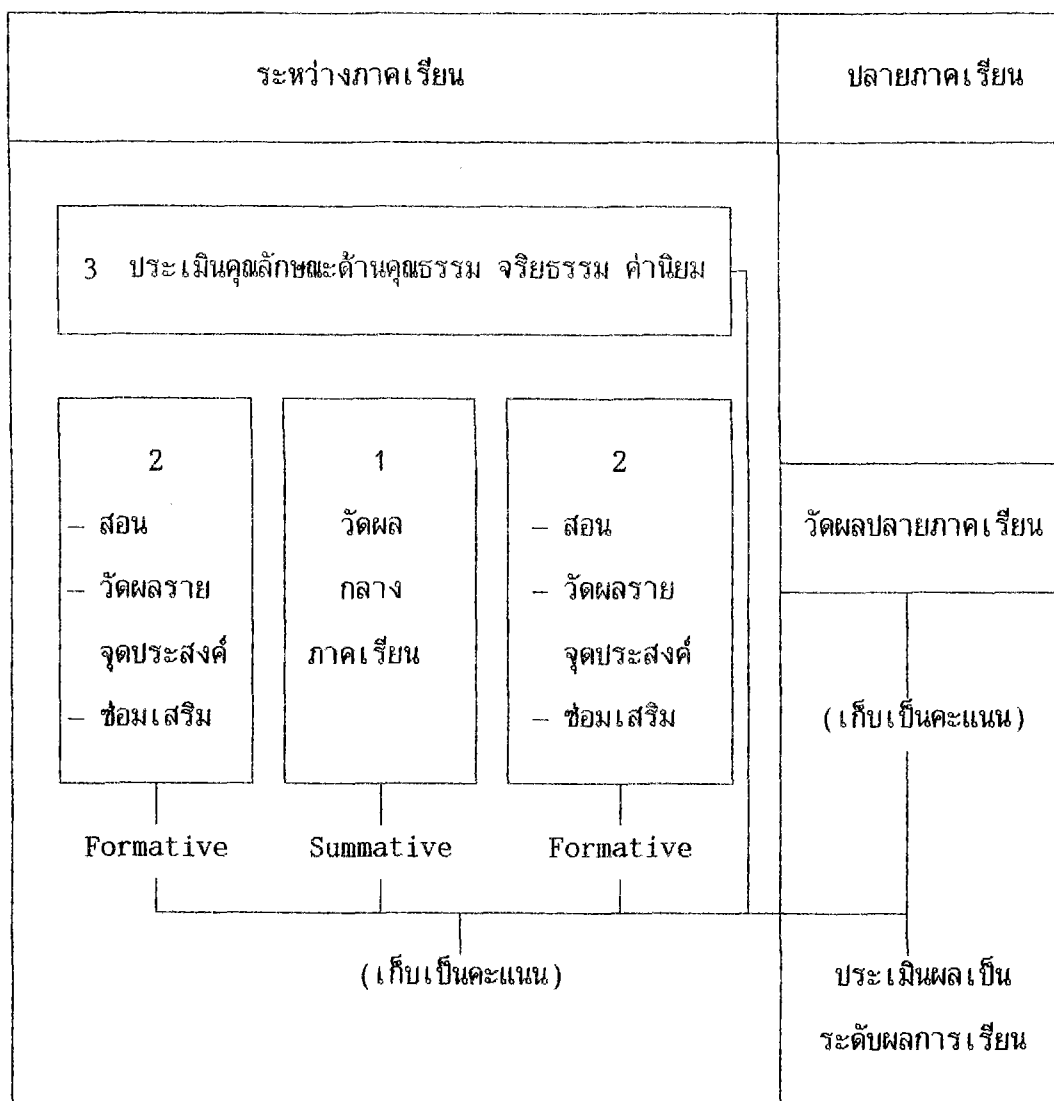
สมมุติให้คะแนนเต็ม 10

ระดับคะแนน	ระดับเกรด
9-10	ดีมาก
7-8	ดี
5-6	พอใช้
3-4	ควรแก้ไข (ผ่าน)

นอกจากนี้ครูผู้สอนจะต้องทำการวัดผลเป็นระยะ ๆ ตลอดภาคเรียนและนำผลที่ได้มา รวมกับการวัดผลปลายภาคเรียนเพื่อประเมินผลออกมาเป็นระดับผลการเรียน หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2534 : 27) ได้แสดงรูปแบบการประเมินผลการเรียน

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ไว้ดังนี้

แผนภูมิแสดงรูปแบบการประเมินผลการเรียน

- หมายเหตุ
1. วัดผลกลางภาคเรียนอย่างน้อย 1 ครั้ง
 2. จุดประสงค์ใดจะเก็บคะแนนให้แจ้งผู้เรียนทราบล่วงหน้าและควรเป็นจุดประสงค์ที่สำคัญ
 3. คุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ให้ประเมินตลอดภาคเรียน

เป็นการประเมินการแสดงผลออกเป็นประจำด้วยความชื่นชม ไม่ใช้การ
สอบวัดด้วยข้อสอบหรือจำนวนครั้งที่แสดงออก แต่เป็นระดับคุณภาพของ
การแสดงผล

เกณฑ์การให้เกรด

โสภณ อรุณรัตน์ (2528 : 283-284) เสนอแนะในเรื่องของการให้เกรดหรือการ
ประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนด ควรมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. เกรดต้องมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการสอนที่ได้กำหนดไว้ หมายความว่า
เกรดของผู้เรียนควรจะแสดงให้เห็นถึงระดับของทักษะ หรือสมรรถนะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน
ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียน แผนการสอนที่ได้วางไว้
2. เกรดต้องมีความเที่ยงตรง แม้ว่าความเที่ยงตรงของระบบการให้เกรด จะเป็น
การยากที่จะทำได้ก็ตาม แต่อย่างน้อยครูควรจะทำให้เกรดมีความเที่ยงตรงให้มากที่สุด
3. เกรดต้องมีความเชื่อมั่น คือ จะต้องทำให้การให้เกรดนั้นมีความคงเส้นคงวา
เชื่อถือในผลนั้นได้จริง
4. เกรดต้องมีความเป็นปรนัย การให้เกรดจะเป็นปรนัยได้มากยิ่งขึ้นถ้าหากครูจะได้
ใช้แบบวัด หรือแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน
5. เกรดควรสื่อสารให้เกิดความเข้าใจที่ดี หมายความว่า ผู้เรียนและครูควรจะทราบ
ได้ตรงกันว่า เกรดที่ครูให้ขึ้นตั้งอยู่บนกฎเกณฑ์อะไรบ้าง มีวิธีการอย่างไร
6. เกรดควรสะท้อนให้เห็นสัดส่วนของการให้น้ำหนักความสำคัญ ของพฤติกรรมแต่ละ
ด้านอย่างสมเหตุสมผล
7. เกรดควรจะจำแนกให้เห็นถึงความแตกต่างของมาตรฐานระดับผลสัมฤทธิ์ กล่าว
ง่าย ๆ ก็คือ คนที่เก่งมากน่าจะจะได้เกรดสูง อย่างไรก็ตามหากผู้เรียนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนการ
ประเมินผลทุกประการที่ครูได้กำหนดขึ้นในวิชาพลศึกษาแล้วก็ไม่ควรจะมีคนสอบไม่ผ่าน
8. การให้เกรดไม่ควรที่ครูจะต้องเสียเวลาในเรื่องของวิธีการในการให้เกรดมาก
นัก โดยเกรดควรจะประหยัด และสะดวกรวดเร็ว

วิริยา บุญชัย (2529 : 35) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้เกรด ควรพิจารณาจากหลักการอื่น ๆ ประกอบการตัดสินใจ ที่สำคัญ ได้แก่

1. การให้เกรดนั้นต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ
2. การให้เกรดวิชาพลศึกษาควรสอดคล้องกับวิชาอื่น ๆ ด้วย
3. วิธีการให้เกรดควรสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหารในโรงเรียน
4. การให้เกรดควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์หลาย ๆ ข้อ
5. การให้เกรดควรสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับประสบการณ์ที่จะได้รับอย่างแท้จริงในชีวิต

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2535 : 24-25) กล่าวถึง ระดับผลการเรียนที่ใช้ตามระเบียบการประเมินผลการเรียน พ.ศ.2533 โดยให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนในแต่ละรายวิชา ดังต่อไปนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ (โดยประมาณ)
4	ผลการเรียนดีมาก	80 - 100
3	ผลการเรียนดี	70 - 79
2	ผลการเรียนปานกลาง	60 - 69
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด	50 - 59
0	ผลการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ	0 - 49

๑.ให้อักษรแสดงผลการเรียนที่มีเงื่อนไขดังนี้

มส หมายถึง ไม่มีสิทธิ์เข้ารับการประเมินผลปลายภาคเรียน

ร หมายถึง รอการตัดสินหรือยังตัดสินไม่ได้

ผ หมายถึง ผ่านเกณฑ์การประเมินโดยมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมดที่จัดกิจกรรมของแต่ละภาคเรียน และผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมตามที่กำหนด

มผ หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลโดยมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ถึงร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมดที่จัดกิจกรรมของแต่ละภาคเรียน และไม่ผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมตามที่กำหนด

มก หมายถึง เรียนโดยไม่นับหน่วยการเรียนมีเวลาเรียนครบร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในประเทศ

สตาร์ (Starr. 1970 : 243-253) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการวัดผล" ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลวิชาที่เรียน โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนฝึกสอนปีสุดท้ายระหว่างปี ค.ศ. 1967-1968 จำนวน 483 คน เป็นชาย 220 คน หญิง 263 คน ฝึกสอนอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐ 4 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า อันดับแรก ชอบวิธีการวัดผลจากงานที่ทำตลอดปี คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมา ชอบวิธีการวัดผลโดยคิดจากผลงานที่ทำ 80 % และคิดจากการสอบไล่ 20 % คิดเป็นร้อยละ 14 และน้อยที่สุด ชอบให้ตัดสินเฉพาะผลการสอบไล่อย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 2

ในปี ค.ศ. 1971 เบคเกอร์ (Becker. 1971 : 5172-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษา ของนักเรียนชาย ในวิทยาลัยชุมชนรัฐโอเรกอน" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากรได้แก่ ครูพลศึกษาของวิทยาลัยชุมชนจำนวน 12 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามีวิธีการประเมินผลอยู่ในระดับดี แต่การจัดโปรแกรมทางพลศึกษา และการจัดกิจกรรมพลศึกษายังต้องปรับปรุงอีกมาก อุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ภูมิทัศน์ของผู้สอนวิชาพลศึกษาควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการศึกษาระดับที่สูงขึ้น

ปี ค.ศ. 1972 มิเชล (Micheal. 1972 : 25-38) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาเครื่องมือวัดเจตคติของครู ต่อการใช้และการวางแผนหลักสูตร" โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหารจำนวน 274 คน และครูจำนวน 303 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าพวกที่ไม่มีส่วนร่วม ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนของครูมีอิทธิพลต่อคะแนนการทดสอบ และพบว่าครูที่มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตร มีเจตคติที่ดีต่อการใช้และการวางแผนหลักสูตรมากกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์หรือไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตร

ปี ค.ศ. 1975 เบสแมน (Bestman. 1975 : 6495-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง

"การประเมินผลโปรแกรมผลึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภออานาแฮม รัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยใช้แบบสอบถามของเนลสัน สํารวจโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภออานาแฮม จำนวน 25 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและมีการปรับปรุงการสอนที่ดีขึ้น
2. ครูผลึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ในการสอน บุคลิกภาพ และอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอและขาดความเหมาะสม
4. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูผลึกษาส่วนมากไม่ได้กำหนดเนื้อหาที่จะสอนให้แน่นอน
5. ครูผลึกษามีชั่วโมงในการสอนมากเกินไป
6. ขาดตำราและคู่มือในการสอนวิชาผลึกษา

ปี ค.ศ. 1981 ดีวานาธาน (Devanathan. 1981 : 5068-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลการศึกษาในโรงเรียนในรัฐเวอร์จิเนียตะวันตก" เพื่อสำรวจสภาพและขอบเขตของการประเมินผลและงานวิจัยในโรงเรียนในรัฐเวอร์จิเนียตะวันตก" พบว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการกำหนดรูปแบบ หรือลักษณะการประเมินผลในโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการประเมินผลหลาย ๆ แบบ โดยใช้ข้อมูลจากคู่มือ แบบเรียน การประเมินผลจะเกี่ยวข้องกับงบประมาณประจำปี และผู้สอนแต่ละคนมีข้อเสนอแนะให้ศูนย์กลางการรวบรวมคู่มือในการประเมินผล และรายงานการวิจัยจากโรงเรียนในเขต ควรมีการช่วยเหลือโรงเรียนขนาดเล็ก เกี่ยวกับการประเมินผล รวมทั้งควรจัดให้มีแหล่งรวบรวมข้อมูลข่าวสารขึ้น

และในปีเดียวกันนี้ แรมเซย์ (Ramsay. 1981 : 3366-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การรับรู้ของครูที่มีต่อรูปแบบและเครื่องมือในการประเมินผลของโรงเรียนรัฐบาล รัฐเทนเนสซี" มีจุดประสงค์เพื่อ สํารวจการรับรู้ของครูที่มีต่อรูปแบบ และเครื่องมือในการประเมินผลของโรงเรียนรัฐบาลในรัฐเทนเนสซี ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เชื่อว่าบุคลิกภาพ ลักษณะส่วนตัว คุณสมบัติทางอาชีพ ทักษะคิด ค่านิยม การฝึกอบรม และประสบการณ์ด้านการประเมินผล เป็นคุณลักษณะที่ควรมีในการประเมินผลของครู เชื่อว่าข้อมูลจากผู้ปกครองและที่อื่น ๆ มีความจำเป็นต่อการประเมินผล ครูและผู้นิเทศควรมีส่วนช่วยในการพัฒนาการประเมินผลการเรียน ในรอบปีควรมีการประเมินผล ประมาณ 1 ถึง 4 ครั้ง และครูส่วนใหญ่ยังเชื่อว่าควรจะมีการทบทวน

ในเรื่องของการประเมินผลอยู่เสมอ ควรมีการเสนอแนะเกี่ยวกับความไม่ถูกต้องของระบบการประเมินผล และแนะนำระบบการประเมินผลที่ได้ผลดี จากการศึกษาทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาดังนี้

1. ครูไม่ได้มีการพัฒนาเครื่องมือการประเมินผล
2. ครูไม่ได้พัฒนาระบบการประเมินผล
3. ครูไม่ได้รับการแนะนำหรือทบทวนความรู้เกี่ยวกับระบบการประเมินผล

การวิจัยในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2523 สมชาย ธรรมโกศล (2523 : 79-83) ได้ทำวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดผลทางผลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาของการวัดและประเมินผล ในโรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร สงแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปยังครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 150 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 65 โรงเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาเป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลทางผลศึกษามาก่อน
2. การวัดผลวิชาพลศึกษาด้านความรู้ ใช้วิธีการสอบข้อเขียนแบบปรนัย และอัตนัย ปัญหาการวัดผลด้านความรู้ คือ หน่วยกิตสำหรับวิชาพลศึกษามีน้อย คะแนนสอบข้อเขียนมีสัดส่วนเล็กน้อยเมื่อเทียบกับการสอบปฏิบัติ และวิชาพลศึกษาไม่มีผลต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น จึงทำให้ความสนใจในการสอบข้อเขียนมีน้อย
3. การวัดผลด้านสมรรถภาพ วัดเฉพาะการทดสอบเพียงบางรายการ ปัญหาการวัดด้านสมรรถภาพ คือ ขาดแคลนสถานที่และเครื่องมืออำนวยความสะดวก การวัดโดยครูคนเดียว ทำให้ล่าช้าเสียเวลา เวลาในการวัดไม่เพียงพอ เพราะไม่สามารถวัดได้พร้อมกัน
4. การวัดผลทางด้านทักษะ วัดทั้งทักษะเฉพาะ และการเล่นเป็นทีม ปัญหาการวัดด้านทักษะ คือ สถานที่และเครื่องมืออำนวยความสะดวกไม่เอื้ออำนวย การทดสอบทักษะเป็นทีมใช้เวลามากไม่สามารถทำได้พร้อมกันหมด การวัดทักษะเฉพาะตัวต้องใช้เวลามากและไม่สามารถวัดได้ครอบคลุมทักษะกีฬานั้นได้ทั้งหมด

5. การวัดผลทางด้านทัศนคติ วัดจากการมาเรียน การแต่งกาย และการสังเกตในขณะเรียน ปัญหาด้านการวัดทางด้านทัศนคติ คือ ท้าได้ยาก ไม่ทั่วถึง ลำบากใจในการตัดสินใจทัศนคติ กับปัญหาทางเศรษฐกิจของเด็ก ยากในการตัดสินพฤติกรรมให้ตรงกับทัศนคติที่แท้จริง ยากลำบากในการวัดทัศนคติจากข้อเขียน และการสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรมนอกเวลาเรียน

6. การปรับปรุงการวัดผลทางด้านผลศึกษา ควรปรับปรุงอุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อม เครื่องอำนวยความสะดวกในการวัดผลการทดสอบสมรรถภาพ และต้องการความรู้ความเข้าใจระเบียบวิธีวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ ความรู้ ความเข้าใจเทคนิคการวัดผลทางผลศึกษา การวัดผลทางด้านทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับแบบทดสอบมาตรฐานของทักษะกีฬาแต่ละประเภท และความรู้ด้านสถิติที่จำเป็นในการวัดผลด้านผลศึกษา

ในปี พ.ศ. 2524 สาสิต ลิ้มขจรเดช (2524 : 113-114) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิชากิจกรรมพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 277 คน สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวัดและประเมินผลวิชากิจกรรมพลศึกษา พบว่า มีการเน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การสอบข้อเขียนวัดความรู้ เรื่องการนำไปใช้ การสอบภาคปฏิบัติใช้วิธีการสังเกตท่าทางและความถูกต้อง การวัดทักษะกีฬาประเภทรายบุคคลในภาคปฏิบัติจะทดสอบทักษะและให้แข่งขัน การวัดผลประเภทชุดภาคปฏิบัติสังเกตทักษะเป็นรายบุคคลและเล่นเป็นชุด นำผลจากการทดสอบมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน เกณฑ์ประเมินผลต้องให้ตามเกณฑ์ที่ผู้สอบกำหนด มีการแจ้งแผนการสอน และระยะเวลาทดสอบ เมื่อเริ่มต้นภาคเรียน

ในปี พ.ศ. 2525 บุญหิน ธรรมวงษ์ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา "ความคิดเห็นของครูพลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลความรู้เรื่องระเบียบวิธีการประเมินผล และตัดสินผลการเรียน วิชาพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาทั่วไป โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาทั่วประเทศจำนวน 325 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษา ที่ครูพลศึกษาประสบปัญหามาก คือ นักเรียนขาดความสนใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน ซึ่งมีสาเหตุมาจากหน่วยการเรียน

ซึ่งมีค่าเพียง 0.5 หน่วยการเรียนรู้ และวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ในแต่ละรายวิชาตามที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดไว้

2. ด้านระเบียบวิธีการประเมินผลที่ครูพลศึกษาประสบมาก คือ ปัญหาในการจัดดำเนินการสอนซ่อมเสริม ในกรณีที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ไม่พอ หรือยังไม่มีพฤติกรรมขั้นต้นก่อนการเรียนการสอน

3. ด้านการตัดสินผลการเรียน ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในปี พ.ศ. 2527 ขวสิต ไกรว่อง (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในวิทยาลัยครู" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียน วิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยครู โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษา จำนวน 137 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาประสบมาก คือ

1. ด้านระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียน นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผล ของสภากาแฟฝึกหัดครูอย่างลึกซึ้ง และอาจารย์ผู้สอนตีความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน

2. ด้านแบบทดสอบทักษะ ขาดคู่มือและอุปกรณ์ในการทดสอบ แบบทดสอบบางประเภท ไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน

3. ด้านความรู้ นักศึกษาไม่ค่อยสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาค และคู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อยทำให้ยากต่อการออกข้อสอบด้านความรู้

4. ด้านสมรรถภาพทางกาย คือ ขาดสถานที่และเครื่องมือในการทดสอบ อาจารย์ผู้สอนทดสอบคนเดียว ทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก

5. ด้านทดสอบทักษะ เครื่องมือในการทดสอบมีน้อย และการทดสอบทักษะเพียงครั้งเดียวการให้คะแนนเกิดการผิดพลาดได้

6. ด้านเจตคติ คือ ไม่มีเวลาในการสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียน โดยศึกษาเป็นรายบุคคล

7. ด้านการประเมินผลการเรียน คือ การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลทางด้านข้อเขียนและด้านทักษะของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน

วิวัฒน์ กระทุ้ง (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาวิธีดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 7" โดยมี

วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิธีดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 7 และ 2) ศึกษาวิธีดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่สอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 7 จำนวน 300 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบสอบถามได้รับคืน จำนวน 273 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่าครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 ปีขึ้นไป ได้ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบมาตรฐาน และสร้างเครื่องมือขึ้นเอง ส่วนครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี นั้น ส่วนใหญ่สร้างเครื่องมือขึ้นเอง และได้ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบมาตรฐาน

2. ครูพลศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม มีวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผล การเรียนวิชาพลศึกษา ที่มีระดับของการวัดในระดับมากที่สุด คือ เพื่อวัดและประเมินผลสภาพของผู้เรียนหลังการเรียนการสอนทางด้านทักษะ

3. ครูพลศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ให้คะแนนในการวัดและประเมินผลการเรียน ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ ด้านคุณธรรม และด้านเวลาเรียน ในอัตราส่วน 20 10 10 และ 10 คะแนน ตามลำดับ ส่วนด้านทักษะและสมรรถภาพทางกาย ครูพลศึกษาให้คะแนนแตกต่างกัน

4. ครูพลศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้กำหนดขอบข่ายของการวัดและประเมินผล การเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ ขอบข่ายที่มีระดับของการวัดในระดับมากที่สุดคือ ทักษะและวิธีการเล่น ด้านทักษะวิชาเทเบิลเทนนิส ขอบข่ายที่มีระดับของการวัดมากที่สุดคือ ความสามารถในการเลี้ยว ด้านทักษะวิชายัดห่วง ขอบข่ายที่มีระดับในการวัดในระดับมากที่สุด คือ ความสามารถในการทำม้วนหน้า ด้านทักษะวิชากระบี่ ขอบข่ายที่มีระดับของการวัดในระดับมากที่สุด คือ ความสามารถในการรำไม้รำ ด้านทักษะวิชากรีฑา ขอบข่ายที่มีระดับของการวัดในระดับมากที่สุด คือ ความสามารถในการปฏิบัติท่าตั้งต้นออกวิ่งในแต่ละท่า ด้านทักษะวิชาบาสเกตบอล ขอบข่ายที่มีระดับของการวัดในระดับมากที่สุด คือ ความสามารถในการเลี้ยงลูกบอลขึ้นยิงประตู ด้านทักษะวิชา

ตะกร้อ ขอบข่ายที่มีระดับของการวัดในระดับมากที่สุด คือ ความสามารถในการเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านใน ด้านสมรรถภาพทางกาย ขอบข่ายที่มีระดับของการวัดในระดับมาก คือ วัดกำลังส่วนการวัดไขมัน ไม่ใช้ในการวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทัศนคติ ขอบข่ายที่มีระดับของการวัดมากที่สุด คือ การแต่งกายขณะมาเรียน และการกระตือรือร้นในการเรียน ด้านคุณธรรม ขอบข่ายที่มีระดับของการวัดในระดับมากที่สุด คือ ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา ระเบียบ ข้อบังคับในการเรียนและการแข่งขัน

5. การวัดและประเมินผลการเรียนด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทัศนคติ และด้านคุณธรรม ครูพลศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ใช้วิธีสังเกต ส่วนด้านความรู้ ใช้วิธีมอบหมายงานให้ทำ และสอบข้อเขียนแบบปรนัย และด้านทักษะ ใช้วิธีการทดสอบปฏิบัติเป็นรายบุคคล

6. ปัญหาของการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี และ 11 ปี ขึ้นไป การวัดทางด้านความรู้ให้ครอบคลุมในเนื้อหาทั้งหมด มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี ปัญหาที่มีอยู่ในระดับมาก คือ การวัดผลทางด้านทักษะให้ครบทุกด้าน

ในปี พ.ศ. 2539 สุชาติ สุธะประเสริฐ (2539 : 94-95) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาทและหน้าที่ของศึกษานิเทศก์พลศึกษาประจำจังหวัด ในเขตการศึกษา 7 ตามทัศนะของครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตการศึกษา 7 จำนวน 474 คน เป็นครูพลศึกษา 237 คน และผู้บริหาร 237 คน สรุปผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนมีทัศนะว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทและหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ประจำจังหวัด เช่น แนะนำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการ และกระบวนการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาเผยแพร่ให้แก่สถานศึกษา และจัดอบรม ประชุม สัมมนา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และในปีเดียวกัน กุศล หาญยศ (2539 : 85) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตการศึกษา 8" โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 450 คน เป็นผู้บริหารจำนวน 225 คน และครูพลศึกษาจำนวน 225 คน สรุปผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่ผู้บริหารและ

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาให้ความเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่สามารถประเมินผลวิชาพลศึกษา เพื่อให้มีคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ได้ตลอดภาคเรียน ไม่สามารถประเมินผลครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสร้างและการใช้แบบทดสอบมาตรฐานในการประเมินผลการเรียนการสอนทางพลศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา พอจะสรุปได้ว่า ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกิดจาก สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ มีเวลาในการวัดผลที่จำกัด ไม่สามารถวัดทักษะได้ครอบคลุมทุกทักษะ มีปัญหาในการตัดสินใจคะแนนเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรม และทัศนคติของนักเรียนซึ่งต้องใช้การพิจารณาเป็นรายบุคคล ขาดเครื่องมือ หรือแบบทดสอบมาตรฐานในการวัดผล และครูพลศึกษาขาดความรู้และประสบการณ์ ในการสร้างแบบทดสอบ

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน จะมีปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 จำนวน 8 จังหวัด ในปีการศึกษา 2539 จำนวน 605 คน รายละเอียดจำนวนประชากรจำแนกตามจังหวัดแสดงในตาราง 1

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 จำนวน 274 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยนำรายชื่อโรงเรียนในเขตการศึกษา 8 จำแนกตามอำเภอ และสุ่มโรงเรียนจากแต่ละอำเภอเป็นกลุ่มตัวอย่างของอำเภอนั้น ๆ โดยใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) แล้วพิจารณาว่าโรงเรียนที่สุ่มได้นั้นมีจำนวนครูพลศึกษาครบตามที่ต้องการหรือไม่ ถ้ามีมากกว่าจำนวนที่ต้องการจะนำรายชื่อของครูพลศึกษาในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมาสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ใช้วิธีสุ่มแบบง่ายอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้สัดส่วนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2535 : 296) ดังรายละเอียดในตาราง 1 และ 2

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำแนกตามจังหวัด
ในเขตการศึกษา 8

จังหวัด	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เชียงใหม่	138	62
เชียงราย	125	55
น่าน	56	28
พะเยา	60	27
แพร่	66	29
แม่ฮ่องสอน	15	8
ลำปาง	99	44
ลำพูน	46	21
รวม	605	274

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำแนกตามอำเภอ
ในเขตการศึกษา 8

จังหวัด	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เชียงใหม่	เมือง	30	13
	จอมทอง	11	5
	เชียงดาว	6	3
	ดอยสะเก็ด	4	2
	ฝาง	5	2
	พร้าว	2	1
	แม่แจ่ม	2	1
	แม่แตง	7	3
	แม่ริม	12	5
	แม่อาว	2	1
	สะเมิง	1	1
	สันกำแพง	11	5
	สันทราย	4	2
	สันป่าตอง	10	4
	สารภี	7	3
	หางดง	5	2
	อมก๋อย	3	1
	ฮอด	2	1
	ดอยเต่า	2	1
	เวียงแหง	1	1

ตาราง 2 (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เชียงใหม่	กิ่งฯไชยปราการ	4	2
	แม่วาง	3	1
	กิ่งฯแม่ออน	4	2
รวม		138	62
เชียงราย	เมือง	35	16
	เชียงทอง	10	4
	เชียงแสน	5	2
	เทิง	10	4
	ป่าแดด	4	2
	พาน	13	6
	แม่จัน	10	4
	แม่สรวย	3	1
	แม่สาย	5	2
	เวียงป่าเป้า	6	3
	เวียงชัย	7	3
	พญาเม็งราย	7	3
	เวียงแก่น	2	1
	กิ่งฯแม่ฟ้าหลวง	1	1

ตาราง 2 (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เชียงราย	ก้งาขุนตาล	4	2
	ก้งาแม่ลาว	3	1
รวม		125	55
น่าน	เมือง	15	7
	เชียงกลาง	4	2
	ท่าวังผา	5	2
	ทุ่งช้าง	3	1
	นาน้อย	2	1
	ปัว	11	5
	แม่จริม	1	1
	เวียงสา	8	4
	บ้านหลวง	1	1
	นาหมื่น	3	1
	สันติสุข	1	1
	บ่อเกลือ	1	1
	ก้งาส่องแคว	1	1
รวม		56	28

ตาราง 2 (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
พะเยา	เมือง	25	11
	จุน	6	3
	เชียงคำ	13	6
	เชียงม่วน	2	1
	ดอกคำใต้	7	3
	ปง	5	2
	แม่ใจ	2	1
รวม		60	27
แพร่	เมือง	32	14
	เด่นชัย	5	2
	ร้องกวาง	5	2
	ลอง	2	1
	วังชิ้น	3	1
	สอง	6	3
	สูงเม่น	9	4
	หนองม่วงไข่	4	2
รวม		66	29

ตาราง 2 (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
แม่ฮ่องสอน	เมือง	2	1
	ขุนยวม	2	1
	ปาย	2	1
	แม่ลาน้อย	2	1
	แม่สะเรียง	5	2
	สบเมย	1	1
	กิ่งกปางมะผ้า	1	1
รวม		15	8
ลำปาง	เมือง	47	21
	เกาะคา	7	3
	งาว	7	3
	แจ้ห่ม	4	2
	เถิน	8	4
	แม่ทะ	7	3
	แม่พริก	2	1
	วังเหนือ	3	1
	สบปราบ	3	1
	เสริมงาม	1	1
	ห้างฉัตร	5	2
	แม่เมาะ	3	1

ตาราง 2 (ต่อ)

จังหวัด	อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ลำปาง	เมืองปาน	2	1
รวม		99	44
ลำพูน	เมือง	25	11
	บ้านโฮ่ง	5	2
	ป่าซาง	5	2
	แม่ทา	4	2
	ลี้	5	2
	ทุ่งหัวช้าง	1	1
	บ้านธิ	1	1
รวม		46	21
รวม 8 จังหวัด		605	274

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้น มี 3 ลักษณะ คือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open-ended) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 สอบถามปัญหาในการดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ท (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 114) โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบระดับใดระดับหนึ่ง การให้คะแนนถือเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด	เทียบค่าคะแนนเท่ากับ	5	คะแนน
มาก	เทียบค่าคะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	เทียบค่าคะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	เทียบค่าคะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	เทียบค่าคะแนนเท่ากับ	1	คะแนน

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและดำเนินการสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้เหมาะสม มีคุณภาพ และสอดคล้องกับเนื้อหาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533 มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการและปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จากแผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตร ตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญ และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
2. รวบรวมข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามให้มีคุณภาพ และมีความเหมาะสม โดยขอคำแนะนำและคำปรึกษาจากคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิสัย (Face Validity) แล้วนำมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. นำแบบสอบถามไปใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจของคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย
 - 1.1 ดร.อรรถพล เพ็ญสุภา ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงราย
 - 1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญชัย เขาวนัสสุโข ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
 - 1.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ อีรานนท์ ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏลำปาง
 - 1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี เขาวนัสสุโข ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
 - 1.5 อาจารย์คมสัน สืบโอ อาจารย์ 2 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยเพชรบูรณ์

เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิสัย (Face Validity) และพิจารณาความเหมาะสม โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคะแนน ซึ่งได้กำหนดค่าคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ 5 ระดับคือ

เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนมาก	ให้	4	คะแนน

เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนน้อย	ให้	2	คะแนน
เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อนั้น ๆ ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00 แสดงว่า ข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาंनाไปใช้ได้ (วิรัช วรรณรัตน์, 2532 : 66)

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง

3. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test Independent) แบบสองกลุ่มอิสระ

4. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2535 : 132-133) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

- 4.1 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ เท่ากับ 0.8880
- 4.2 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา เท่ากับ 0.9446
- 4.3 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย เท่ากับ 0.9295
- 4.4 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม เท่ากับ 0.9407
- 4.5 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ เท่ากับ 0.9505
- 4.6 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา เท่ากับ 0.9298
- 4.7 ค่าความเชื่อมั่น รวมทั้ง 6 ด้าน เท่ากับ 0.9619

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ถึงผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบแบบสอบถาม

2. ขอนหนังสือจากสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานศึกษาจังหวัด ทุกจังหวัดในเขตการศึกษา 8 เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและทางไปรษณีย์
4. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนว่าครบหรือไม่ เพื่อจะได้ติดตามให้ได้ข้อมูลกลับคืนมากที่สุด
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

วิธีจัดการกับข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ ลงรหัส ตรวจสอบความถูกต้องในการลงรหัส และบันทึกข้อมูลลงสื่อกอมพิวเตอร์
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for Social Sciences) โดยดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้
 - 2.1 นำผลตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบตรวจคำตอบ มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
 - 2.2 นำผลตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง โดยนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	เป็นปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	เป็นปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	เป็นปัญหปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อยที่สุด

2.3 นำผลตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด มาจำแนกสรุป
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในรูปความเรียง

2.4 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์
ในการสอนต่างกัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบ
ทิศทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่างกัน จะทำการทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของดันแคน (Duncan) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความ
มีนัยสำคัญทางสถิติ ให้ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมาย ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าอัตราส่วน F ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
F-prob.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นในการปฏิเสธ H_0 ณ ค่า F
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของข้อมูล
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการตรวจสอบแบบสอบถามที่ส่งไปให้กลุ่มตัวอย่าง 274 ฉบับ ปรากฏว่า ได้รับกลับคืน 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.51 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ แล้วนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอในรูปแบบตาราง และความเรียง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ
2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม
5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ
6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 เสนอรายละเอียดการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่าง จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของดันแคน (Duncan) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน เช่นเดียวกับตอนที่ 2

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของครูพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
สถานภาพทั่วไป

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	205	82.66
หญิง	43	17.34
รวม	248	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 26 ปี	4	1.61
26 - 30 ปี	21	8.47
31 - 35 ปี	54	21.77
36 - 40 ปี	92	37.10
41 - 45 ปี	58	23.39
46 - 50 ปี	12	4.84
51 - 55 ปี	4	1.61
56 ปีขึ้นไป	3	1.21
รวม	248	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
3. วุฒิทางพลศึกษา		
มี	236	95.16
ไม่มี	12	4.84
รวม	248	100.00
4. วุฒิสูงสุดทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	4.84
ปริญญาตรี	231	93.15
สูงกว่าปริญญาตรี	5	2.01
รวม	248	100.00
5. ประสบการณ์การสอนวิชาพลศึกษา		
1 - 5 ปี	46	18.55
6 - 10 ปี	32	12.90
11 ปีขึ้นไป	170	68.55
รวม	248	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
6. วิชาที่สอนนอกเหนือจากวิชาพลศึกษา		
สอนเฉพาะวิชาพลศึกษา	12	4.84
วิชาสุขศึกษา	224	90.32
วิชาอื่น ๆ	12	4.84
รวม	248	100.00
7. จำนวนรายวิชาที่สอนในแต่ละภาคเรียน		
1 - 3 รายวิชา	136	54.84
4 - 6 รายวิชา	85	34.27
7 รายวิชาขึ้นไป	27	10.89
รวม	248	100.00
8. จำนวนคาบสอน/สัปดาห์		
ต่ำกว่า 10 คาบ	0	0.00
10 - 15 คาบ	17	6.85
16 - 20 คาบ	121	48.79
21 คาบขึ้นไป	110	44.36
รวม	248	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
9. ประเภทของโรงเรียนที่ทำการสอน		
โรงเรียนชาย	15	6.05
โรงเรียนหญิง	21	8.47
โรงเรียนสหศึกษา	212	85.48
รวม	248	100.00
10. งานที่ทำนอกเหนือจากงานด้านการสอน		
งานวิชาการ	80	32.26
งานธุรการ	24	9.68
งานปกครอง	157	63.31
งานบริการ	85	34.27
งานกิจกรรม	145	58.47
งานอื่น ๆ	22	8.87
11. ความรู้และประสบการณ์ด้านการวัด และ ประเมินผล ที่เคยได้รับ		
เคยศึกษาในสถาบันการศึกษา	198	79.84
เข้ารับการอบรมหรือสัมมนา	149	60.08
ได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์	133	53.63
ศึกษาด้วยตนเองจากตำราและเอกสาร	142	57.26
สอบถามจากเพื่อนร่วมงาน	124	50.00

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ส่วนใหญ่เป็นชายร้อยละ 82.66 มีอายุระหว่าง 36-40 ปี ร้อยละ 37.10 มีอายุระหว่าง 41-45 ปี ร้อยละ 23.39 มีวุฒิทางพลศึกษา ร้อยละ 95.16 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 93.15 มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 1-5 ปี ร้อยละ 18.55 6-10 ปี ร้อยละ 12.90 11 ปีขึ้นไป ร้อยละ 68.55 ครูพลศึกษาส่วนใหญ่สอนวิชาสุขศึกษา ร้อยละ 90.32 ทำการสอน 1-3 รายวิชา ร้อยละ 54.84 สอน 4-6 รายวิชา ร้อยละ 34.27 จำนวนคาบสอนในหนึ่งสัปดาห์ 16-20 คาบ ร้อยละ 48.79 สอน 21 คาบขึ้นไป ร้อยละ 44.36 โรงเรียนที่ทำการสอนเป็นโรงเรียนสหศึกษา ร้อยละ 85.48 ทำงานฝ่ายปกครองเป็นหน้าที่พิเศษ ร้อยละ 63.31 งานกิจกรรม ร้อยละ 58.47 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เคยศึกษาในสถาบันการศึกษา ร้อยละ 79.84 เข้ารับการอบรมหรือสัมมนา ร้อยละ 60.08 ศึกษาด้วยตนเอง จากตำราและเอกสาร ร้อยละ 57.26

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ผู้วิจัย
เสนอรายละเอียดของข้อมูลในรูปของ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ปัญหา
เกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย
ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ และปัญหา
เกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอแยกออกเป็นแต่ละด้าน ในรูปตารางประกอบ
ความเรียง ดังนี้

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษามี
ต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ

ข้อ	สภาพที่เป็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.
1	เนื้อหาวิชาพลศึกษาบางรายวิชา เปิดสอนหลายรหัส มีปัญหานในเรื่องของความซ้ำซ้อนกันของแบบทดสอบ.....	2.97	1.21
2	แบบทดสอบที่สร้างขึ้นยังไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้.....	2.60	1.10
3	การสร้างแบบทดสอบไม่ครอบคลุมเนื้อหาวิชา ทั้งหมด.....	2.74	1.11
4	แบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้เองมีมาตรฐานไม่เพียงพอ.....	2.89	1.01
5	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างแบบ ทดสอบมาตรฐาน.....	2.70	1.08
6	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องของการ วัดผลที่เน้นทักษะกระบวนการ.....	2.67	1.07

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	สภาพที่เป็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.
7	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือวัดผลที่ใช้วัดทักษะกระบวนการ.....	2.81	1.11
8	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเลือกใช้ เครื่องมือวัดผลที่ใช้วัดทักษะกระบวนการ.....	2.73	1.11
9	นักเรียนให้ความสนใจในการวัดผลภาคปฏิบัติ มากกว่าภาคทฤษฎี.....	2.97	1.33
10	นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการสอบภาค ทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย.....	3.05	1.19
	ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.80	0.80

จากตาราง 4 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ จำนวนทั้งหมด 10 ข้อ ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 10 ข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.60 ถึง 3.05 เช่น นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการสอบภาคทฤษฎี เนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย เนื้อหาวิชาพลศึกษาบางรายวิชาเปิดสอนหลายรหัส มีปัญหาในเรื่องของความซ้ำซ้อนกันของแบบทดสอบ นักเรียนให้ความสนใจในการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน รายละเอียดศึกษาได้จากตาราง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ของครูพลศึกษาแล้ว พบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษา
มีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา

ข้อ	สภาพที่เป็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.
1	ขาดความชำนาญในการ เลือกใช้แบบทดสอบที่ เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	2.55	1.07
2	ไม่มีแบบทดสอบทักษะกีฬาที่เป็นมาตรฐาน.....	3.23	1.19
3	แบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้เองยังไม่ได้มาตรฐาน.....	3.04	1.04
4	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้าง แบบทดสอบมาตรฐาน.....	2.88	1.07
5	แบบทดสอบมาตรฐานที่นำมาใช้ ยังไม่เหมาะสม กับนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบ.....	2.90	1.10
6	ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานที่จะนำมาเปรียบ เทียบกับผลที่ได้จากการวัดทักษะกีฬาของนักเรียน.....	3.27	1.15
7	เกณฑ์การทดสอบที่ครูพลศึกษากำหนดขึ้น ยังไม่ เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนแต่ละระดับ.....	2.89	1.08
8	นักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบวิธีการ ทดสอบทักษะกีฬา.....	2.83	1.03
9	การวัดผลโดยการสังเกตยังไม่เที่ยงตรงพอทำให้ เกิดข้อผิดพลาดในการให้คะแนนได้.....	3.10	1.08
10	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดผล ทางด้านทักษะกีฬา ที่เน้นทักษะกระบวนการ.....	2.81	1.08
11	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือวัดผลที่เป็นแบบประเมินค่า.....	2.93	1.08

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	สภาพที่เป็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.
12	ขาดความชำนาญในการแปลผลที่ได้จากการทดสอบทักษะกีฬาไปเป็นคะแนน.....	2.76	1.05
13	อุปกรณ์และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ประสิทธิภาพในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬาลดลง.....	3.35	1.26
14	กีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลายรายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอสำหรับการวัดทักษะให้ครบทั้งหมด.....	3.50	1.10
15	นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่เพียงพอ.....	3.58	1.18
	ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.05	0.83

จากตาราง 5 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา จำนวนทั้งหมด 15 ข้อ ครูพลศึกษา มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ถึง 3.58 จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ อันดับ 1 ข้อ 15 นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมาก ทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่เพียงพอ และอันดับ 2 ข้อ 14 กีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลายรายการ ทำให้มีเวลาไม่เพียงพอสำหรับการวัดทักษะให้ครบทั้งหมด ส่วนที่เหลือเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.55 ถึง 3.35 รายละเอียดศึกษาได้จากตาราง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา ของครูพลศึกษาแล้ว พบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษา
มีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

ข้อ	สภาพที่เป็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.
1	ขาดอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม.....	3.63	1.21
2	ขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....	2.68	1.10
3	ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานที่จะนำมาใช้เปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน.....	3.20	1.08
4	เกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ครูพลศึกษากำหนดขึ้นยังไม่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับ.....	2.92	1.01
5	การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลา.....	3.59	1.18
6	นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมาก ทำให้เวลาที่ใช้ทดสอบในชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ.....	3.70	1.16
7	นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการมักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก.....	3.50	1.11
8	นักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบวิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....	2.97	1.06
9	ขาดความชำนาญในการแปลผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายไปเป็นคะแนน.....	2.84	1.12
10	ผลจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายมีหน่วยที่แตกต่างกัน ทำให้ยากต่อการแปลผล.....	2.91	1.05

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	สภาพที่เป็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.
11	การทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ใช้เวลาเป็นเกณฑ์ มีความคลาดเคลื่อนในเรื่องของการจับเวลา.....	2.82	1.01
12	นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม เพื่อเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....	3.44	1.11
	ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.18	0.83

จากตาราง 6 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย จำนวนทั้งหมด 12 ข้อ ครูพลศึกษา มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ถึง 3.70 จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ อันดับ 1 ข้อ 6 นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมาก ทำให้เวลาที่ใช้ทดสอบในชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ อันดับ 2 ข้อ 1 ขาดอุปกรณ์ และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม อันดับ 3 ข้อ 5 การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลามาก และอันดับ 4 ข้อ 7 นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก ส่วนที่เหลือเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.68 ถึง 3.44 จำนวน 8 ข้อ รายละเอียดศึกษาได้จากตาราง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย ของครูพลศึกษาแล้ว พบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษา มีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม

ข้อ	สภาพที่เป็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.
1	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเทคนิควิธีการ วัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม.....	2.80	1.08
2	พฤติกรรมแสดงออกทางด้านคุณธรรม มีหลาย ด้าน ยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด.....	3.12	1.07
3	การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในเวลาเรียน ทำได้ไม่ทั่วถึง.....	3.14	1.07
4	ไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้ ทุกโอกาส ทุกสถานการณ์.....	3.19	1.16
5	ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านคุณธรรมที่มีคุณภาพ...	3.48	1.08
6	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือวัดผลทางด้านคุณธรรม.....	3.21	1.12
7	การประเมินตัดสินพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมโดย วิธีการสังเกตยังมีความคลาดเคลื่อน.....	3.24	1.02
8	การประเมินตัดสินพฤติกรรมยากที่จะประเมินให้ ตรงกับพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมที่แท้จริง.....	3.23	1.09
9	ขาดความชำนาญในการแปลผลจากการประเมิน พฤติกรรมไปเป็นคะแนน.....	3.07	1.10
10	นักเรียนที่รับผิดชอบมีจำนวนมากทำให้ประสิทธิภาพ ในการประเมินพฤติกรรมลดลง.....	3.25	1.07
11	นักเรียนขาดความสนใจในการปรับพฤติกรรมเพื่อ สนับสนุนการวัดผลทางด้านคุณธรรม.....	3.22	1.07
	ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.18	0.86

จากตาราง 7 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม จำนวนทั้งหมด 11 ข้อ ครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 11 ข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.80 ถึง 3.48 เช่น ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านคุณธรรมที่มีคุณภาพ นักเรียนที่รับผิดชอบมีจำนวนมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมลดลง การประเมินตัดสินพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมโดยวิธีสังเกตยังมีความคลาดเคลื่อน ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน รายละเอียดศึกษาได้จากตาราง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านคุณธรรม ของครูพลศึกษาแล้ว พบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษามีต่อปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ

ข้อ	สภาพที่เป็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.
1	ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ.....	2.85	1.03
2	พฤติกรรมแสดงออกทางด้านเจตคติ มีหลายด้าน ยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด.....	3.19	1.08
3	การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในเวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง.....	3.06	1.14
4	ไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้ทุกโอกาส ทุกสถานการณ์.....	3.28	1.14
5	ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านเจตคติที่มีคุณภาพ.....	3.38	1.07
6	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลทางด้านเจตคติ.....	3.11	1.17
7	การประเมินตัดสินพฤติกรรมทางด้านเจตคติโดยวิธีการสังเกตยังมีความคลาดเคลื่อน.....	3.31	1.00

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	สภาพที่เป็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.
8	การประเมินตัดสินพฤติกรรมยากที่จะประเมินให้ตรงกับพฤติกรรมทางด้านเจตคติที่แท้จริง.....	3.24	1.04
9	ขาดความชำนาญในการแปลผลจากการประเมินพฤติกรรมไปเป็นคะแนน.....	3.06	1.09
10	นักเรียนที่รับผิดชอบมีจำนวนมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมลดลง.....	3.24	1.08
11	นักเรียนขาดความสนใจในการปรับพฤติกรรมเพื่อสนับสนุนการวัดผลทางด้านเจตคติ.....	3.16	1.04
	ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.17	0.88

จากตาราง 8 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ จำนวนทั้งหมด 11 ข้อ ครูพลศึกษา มีความคิดเห็นว่า เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 11 ข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.85 ถึง 3.38 เช่น ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านเจตคติที่มีคุณภาพ การประเมินตัดสินพฤติกรรมทางด้านเจตคติโดยวิธีสังเกตยังมีความคลาดเคลื่อน ไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้ทุกโอกาส ทุกสถานการณ์ ส่วนข้อ อื่น ๆ เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน รายละเอียดศึกษาได้จากตาราง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ ของครูพลศึกษาแล้ว พบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ที่ครูพลศึกษา
มีต่อปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา

ข้อ	สภาพที่เป็นปัญหา	$\bar{X}$	S.D.
1	ขาดคู่มือเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล.....	2.97	1.20
2	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล.....	2.65	1.02
3	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการประเมินผลก่อนการเรียนการสอน.....	2.58	1.07
4	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน.....	2.48	1.02
5	ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการประเมินผลรวม เพื่อตัดสินผลการเรียนการสอน.....	2.48	1.07
6	วิชาพลศึกษามีการวัดผลหลายด้านทำให้ยากต่อการประเมินผลรวมกัน.....	2.67	1.10
7	นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ความสามารถแตกต่างกัน ทำให้เป็นปัญหาในการประเมินผลแบบอิงกลุ่ม.....	3.00	1.11
8	ไม่มีเกณฑ์มาตรฐานที่จะใช้เปรียบเทียบในการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์.....	3.00	1.16
9	การตัดเกรดวิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับวิชาอื่น ๆ ทำได้ยาก.....	2.82	1.15
10	นักเรียนขาดความรับผิดชอบในการแก้ "0", "ร" และ "มส".....	3.28	1.32
11	นักเรียนขาดความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผลวิชาพลศึกษา.....	2.99	1.16
	ค่าเฉลี่ยโดยรวม	2.81	0.87

จากตาราง 9 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา จำนวนทั้งหมด 11 ข้อ ครูพลศึกษา มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย จำนวน 2 ข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.48 ทั้ง 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการประเมินผล ระหว่างการเรียนการสอน และข้อ 5 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการ ประเมินผลรวม เพื่อตัดสินผลการเรียนการสอน ส่วนที่เหลือเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.58 ถึง 3.28 จำนวน 9 ข้อ รายละเอียดศึกษาได้จากตาราง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวม เกี่ยวกับปัญหาในการประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครู พลศึกษาแล้ว พบว่า เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ซึ่งได้จากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปได้ดังนี้ คือ

เกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ

1. ควรมีการวิเคราะห์ข้อสอบ และจัดทำแบบทดสอบมาตรฐานใช้ร่วมกัน
2. ควรมีการจัดอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการวัดผลวิชาพลศึกษาโดยตรง
3. ควรมีการจัดทำคู่มือครู ตำรา และเอกสารใหม่ ๆ ออกเผยแพร่อย่างทั่วถึง
4. ควรมีการกำหนดจุดประสงค์ และเนื้อหาวิชาที่จะวัดให้ชัดเจน
5. ควรวัดผลหลาย ๆ วิธี เพื่อจะได้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด

เกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา

1. ควรจัดทำคู่มือแบบทดสอบ และเกณฑ์มาตรฐาน ออกเผยแพร่ทุกรายวิชา
2. หลายโรงเรียนยังมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดสถานที่และอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐาน
3. ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น วัย เพศ รูปร่าง เป็นต้น
4. ควรจัดทำมีการนิเทศโดยบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญด้านนี้โดยตรง
5. ควรพิจารณาพัฒนาการของนักเรียนร่วมกับเกณฑ์การวัด
6. ควรกำหนดจุดประสงค์และทักษะกีฬาที่จะวัดให้ชัดเจน

เกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

1. มีปัญหาเกี่ยวกับการขาดสถานที่และอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐาน
2. ควรมีการวางแผนจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ให้พร้อมเพื่อประหยัดเวลา เนื่องจากนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากและทดสอบหลายรายการ
3. ควรมีการจัดทำแบบทดสอบ และเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานออกเผยแพร่อย่างทั่วถึง
4. ควรมีการทดสอบสมรรถภาพอย่างน้อยปีละครั้ง

เกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม

1. ควรมีการจัดทำเครื่องมือวัดผลที่ได้มาตรฐานออกเผยแพร่
2. ครูควรหมั่นสังเกต และบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนเป็นประจำ
3. ควรกำหนดพฤติกรรมที่จะวัดให้ชัดเจน และแจ้งให้นักเรียนทราบ

เกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ

1. ควรมีการจัดทำคู่มือ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลด้านเจตคติออกเผยแพร่
2. ครูควรหมั่นสังเกต และบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนเป็นประจำ
3. ควรกำหนดพฤติกรรมที่จะวัดให้ชัดเจน และแจ้งให้นักเรียนทราบ
4. ควรสังเกตพฤติกรรมทั้งในเวลาเรียน และนอกเวลาเรียน

เกี่ยวกับการประเมินผล

1. ควรมีการจัดอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. ควรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดผลไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การประเมินผลมีประสิทธิภาพ
3. ครูพลศึกษาควราให้ความสำคัญในการศึกษาคู่มือการประเมินผล และปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผล ำให้ถูกต้อง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่าง จะทำการทดสอบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของดันแคน (Duncan) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนำเสนอแยกแต่ละด้าน ดังนี้

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ

แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.8176	0.4088	0.6335	0.5316
ภายในกลุ่ม	237	152.9397	0.6453		
รวม	239	153.7573			

จากตาราง 10 ค่า $F = 0.6335$ และค่า $F\text{-prob.} = 0.5316$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาในการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา

แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.8114	0.4057	0.5883	0.5560
ภายในกลุ่ม	244	168.2645	0.6896		
รวม	246	169.0760			

จากตาราง 11 ค่า $F = 0.5883$ และค่า $F\text{-prob.} = 0.5560$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย

แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.6276	0.8138	1.1913	0.3056
ภายในกลุ่ม	245	167.3730	0.6832		
รวม	247	169.0006			

จากตาราง 12 ค่า $F = 1.1913$ และค่า $F\text{-prob.} = 0.3056$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาในการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านคุณธรรม

แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	3.5579	1.7790	2.4236	0.0907
ภายในกลุ่ม	243	178.3669	0.7340		
รวม	245	181.9248			

จากตาราง 13 ค่า $F = 2.4236$ และค่า $F\text{-prob.} = 0.0907$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มเกี่ยวกับปัญหาในการวัดผลทางด้านคุณธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลทางด้านเจตคติ

แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.9682	0.4841	0.6176	0.5401
ภายในกลุ่ม	245	192.0305	0.7838		
รวม	247	192.9987			

จากตาราง 14 ค่า $F = 0.6176$ และค่า $F\text{-prob.} = 0.5401$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มเกี่ยวกับปัญหาในการวัดผลทางด้านเจตคติ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสามกลุ่ม เกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลวิชาพลศึกษา

แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	F Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	2.0002	1.0001	1.3371	0.2645
ภายในกลุ่ม	244	182.4930	0.7479		
รวม	246	184.4932			

จากตาราง 15 ค่า $F = 1.3371$ และค่า $F\text{-prob.} = 0.2645$ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มเกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลวิชาพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ในบทนี้จะนำเสนอสรุปสาระสำคัญจากการวิจัย โดยมีรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้ คือ ความมุ่งหมายในการค้นคว้า วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล การค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาในการดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 จำนวน 274 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random Sampling)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามปัญหาในการดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และจัดส่งทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.51

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ โดยดำเนินการดังนี้

1. หาค่าร้อยละของข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นรายข้อ เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง เกี่ยวกับปัญหาด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ
- 2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา
- 2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย
- 2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม
- 2.5 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ
- 2.6 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา

3. เปรียบเทียบคะแนนจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ระหว่างครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่างกัน จะทำการทดสอบเป็นรายคู่ ตามวิธีการของดันแคน (Duncan) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการค้นคว้า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 82.66 มีอายุระหว่าง 31-45 ปี ร้อยละ 82.26 มีวุฒิทางพลศึกษา ร้อยละ 95.16 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 93.15 มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 11 ปีขึ้นไป ร้อยละ 68.55 ส่วนใหญ่สอนวิชาสุขศึกษา ร้อยละ 90.32 ทำการสอน 1-3 รายวิชา ร้อยละ 54.84 จำนวนคาบสอนในหนึ่งสัปดาห์ 16-20 คาบ ร้อยละ 48.79 และสอน 21 คาบขึ้นไป ร้อยละ 44.36 โรงเรียนที่ทำการสอนเป็นโรงเรียนสหศึกษา ร้อยละ 85.48 ทำงานฝ่ายปกครองเป็นหน้าที่พิเศษ ร้อยละ 63.31 ความรู้และประสบการณ์ด้านการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่เคยศึกษาในสถาบันการศึกษา ร้อยละ 79.84 และเข้ารับการอบรมหรือสัมมนา ร้อยละ 60.08

2. ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 จำนวน 248 คน สรุปในแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ โดยรวมแล้ว

ครูพลศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง รวมทั้งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการสอบภาคทฤษฎี เนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย เนื้อหาวิชาพลศึกษาบางรายวิชาเปิดสอนหลายรหัส มีปัญหาในเรื่องของความซ้ำซ้อนกันของแบบทดสอบ นักเรียนให้ความสนใจในการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี แบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้เองมีมาตรฐานไม่เพียงพอ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของการวัดผลที่เน้นทักษะกระบวนการ การสร้างแบบทดสอบไม่ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด ขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือวัดผลที่ใช้วัดทักษะกระบวนการ ขาดความรู้

ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดผลที่เน้นทักษะกระบวนการ และแบบทดสอบที่สร้างขึ้นยังไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา โดยรวมแล้วครูพลศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่เพียงพอ และกีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลายรายการทำให้เวลาไม่เพียงพอสำหรับการวัดทักษะให้ครบทั้งหมด ส่วนที่เหลือเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อุปกรณ์และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ประสิทธิภาพในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬาลดลง ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐาน ที่จะนำมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวัดทักษะกีฬาของนักเรียน ไม่มีแบบทดสอบทักษะกีฬาที่เป็นมาตรฐาน การวัดผลโดยการสังเกตยังไม่เที่ยงตรงพอทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการให้คะแนนได้ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้เองยังไม่ได้มาตรฐาน ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลที่เป็นแบบประเมินค่าแบบทดสอบมาตรฐาน ที่นำมาใช้ยังไม่เหมาะสมกับนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบ เกณฑ์การทดสอบที่ครูพลศึกษากำหนดขึ้นยังไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนแต่ละระดับ ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน นักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบวิธีการทดสอบทักษะกีฬา ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา ที่เน้นทักษะกระบวนการ ขาดความชำนาญในการแปลผลที่ได้จากการทดสอบทักษะกีฬาไปเป็นคะแนน และขาดความชำนาญในการเลือกใช้แบบทดสอบที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย โดยรวมแล้วครูพลศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมาก ทำให้เวลาที่ใช้ทดสอบในช่วงเรียนไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลามาก และนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก ส่วนที่เหลือเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนขาดความ

กระตือรือร้นในการฝึกซ้อมเพื่อเข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานที่จะนำมาใช้เปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน นักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบวิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย เกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ครูพลศึกษากำหนดขึ้นยังไม่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับ ผลจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายมีหน่วยที่แตกต่างกันทำให้ยากต่อการแปลผล ขาดความชำนาญในการแปลผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายไปเป็นคะแนน การทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ใช้เวลาเป็นเกณฑ์มีความคลาดเคลื่อนในเรื่องของการจับเวลา และขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม โดยรวมแล้วครูพลศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหในระดับปานกลาง รวมทั้งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านคุณธรรมที่มีคุณภาพ นักเรียนที่รับผิดชอบมีจำนวนมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมลดลง การประเมินตัดสินพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมโดยวิธีสังเกตยังมีความคลาดเคลื่อน การประเมินตัดสินพฤติกรรมยากที่จะประเมินให้ตรงกับพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมที่แท้จริง นักเรียนขาดความสนใจในการปรับพฤติกรรมเพื่อสนับสนุนการวัดผลทางด้านคุณธรรม ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลทางด้านคุณธรรม ไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้ทุกโอกาส ทุกสถานการณ์ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในเวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านคุณธรรมมีหลายด้าน ยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด ขาดความชำนาญในการแปลผลจากการประเมินพฤติกรรมไปเป็นคะแนน และขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม

2.5 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ โดยรวมแล้วครูพลศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหในระดับปานกลาง รวมทั้งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านเจตคติที่มีคุณภาพ การประเมินตัดสินพฤติกรรมทางด้านเจตคติโดยวิธีสังเกตยังมีความคลาดเคลื่อน ไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้ทุกโอกาส ทุกสถานการณ์ การประเมินตัดสินพฤติกรรมยากที่จะประเมินให้ตรงกับพฤติกรรมทางด้านเจตคติที่แท้จริง นักเรียนที่รับผิดชอบมีจำนวนมาก ทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมลดลง

พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านเจตคติ มีหลายด้านยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด นักเรียนขาดความสนใจในการปรับพฤติกรรมเพื่อสนับสนุนการวัดผลทางด้านเจตคติ ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลทางด้านเจตคติ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในเวลาเรียนทำได้ไม่ทั่วถึง ขาดความชำนาญในการแปลผลจากการประเมินพฤติกรรมมาเป็นคะแนน และ ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเทคนิควิธีการวัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ

2.6 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมแล้วครูพลศึกษาได้ให้ความเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลางจำนวน 9 ข้อ โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนขาดความรับผิดชอบในการแก้ "O", "R" และ "MS" นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ความสามารถแตกต่างกัน ทำให้เป็นปัญหาในการประเมินผลแบบอิงกลุ่ม ไม่มีเกณฑ์มาตรฐานที่จะใช้เปรียบเทียบในการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ นักเรียนขาดความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผลวิชาพลศึกษา ขาดคู่มือเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล การตัดเกรดวิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับวิชาอื่น ๆ ทำได้ยาก วิชาพลศึกษามีการวัดผลหลายด้านทำให้ยากต่อการประเมินผลรวมกัน ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล และขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการประเมินผลก่อนการเรียนการสอน ส่วนความคิดเห็นที่เป็นปัญหาระดับน้อย ได้แก่ ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน และขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการประเมินผลรวม เพื่อตัดสินผลการเรียนการสอน

3. เปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษา ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ของครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบว่าผลของการทดสอบมีความแตกต่างกัน จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของดันแคน (Duncan) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญทางสถิติ ให้ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ .05 สามารถสรุปในแต่ละด้านได้ดังนี้

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทางสถิติ

3.2 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทางสถิติ

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทางสถิติ

3.4 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทางสถิติ

3.5 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทางสถิติ

3.6 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากข้อมูลของครูพลศึกษา จำนวน 248 คน พบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-45 ปี จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 11 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาพลศึกษานั้น ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เพราะเป็นรายวิชาที่เพศชายเลือกเรียนมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นโอกาสที่ครูพลศึกษาจะเป็นเพศชายจึงมีมากกว่าเพศหญิง นอกจากนั้นในการสอบบรรจุข้าราชการครู เพื่อเข้ารับราชการในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะมุ่งเน้นให้ครูได้สอนตรงตามสาขาวิชาที่เรียน และสนับสนุนส่งเสริมให้ครูประจำการมีโอกาสศึกษาต่อให้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย จากข้อมูลที่ได้รับทำให้ทราบว่าครูพลศึกษาส่วนใหญ่จบวิชาเอกพลศึกษา และมีประสบการณ์การสอนหลายปี น่าจะทำให้สามารถเข้าใจถึงปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

วิชาพลศึกษา ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับว่าครูผู้สอนได้มีการนำประสบการณ์มาปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนนั้นหรือไม่ สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ที่เคยเรียนรู้มาแล้วนั้น นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนที่คล้ายคลึงกันได้หรือไม่ พงษ์ศักดิ์ พลพะวงศ์ (2527 : 49-50) ได้กล่าวไว้ว่า ในการให้การศึกษาด้านพลศึกษา ควรคำนึงถึงความชำนาญและประสบการณ์ของครูผู้สอน และครูต้องคำนึงถึงทักษะเบื้องต้นที่เด็กควรจะได้รับ เด็กควรมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะทางกีฬาอย่างถูกต้อง มีทัศนคติที่ดีต่อการกีฬา ให้เด็กทุกเพศทุกวัย ได้มีการเรียนรู้ มีโอกาสได้แสดงออก การสอนเด็กควรจัดจากง่ายไปหายาก ควรดำเนินการสอนเป็นขั้น ๆ และมีการวัดผลที่ดีด้วย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน จะเป็นวิธีการที่สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของครูบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด ดังนั้นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ ตลอดจนมีการปรับปรุงวิธีการวัดและประเมินผลอยู่เสมอ จึงจะสามารถวัดและประเมินผล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ซึ่งแยกออกเป็น 6 ด้าน ปรากฏผลในรายละเอียด ดังนี้

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสบปัญหาโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เช่น นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการสอบภาคทฤษฎี เนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย นักเรียนให้ความสนใจในการวัดผลภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย ธรรมโกศล (2523 : 80) ที่พบว่าปัญหาที่ประสบมาก ได้แก่ นักเรียนขาดความสนใจในการสอบข้อเขียน คะแนนในการสอบข้อเขียนมีน้อย นักเรียนไม่หวังผลจากการสอบข้อเขียน นักเรียนมีความเชื่อว่าถ้าได้คะแนนทางด้านปฏิบัติดีคะแนนสอบข้อเขียนไม่สำคัญ นักเรียนเคยสอบวิชาพลศึกษาเฉพาะภาคปฏิบัติมาก่อนเป็นส่วนมากจึงไม่คุ้นเคยกับการสอบแบบข้อเขียน ผู้วิจัยเห็นว่า ส่วนใหญ่ครูพลศึกษาจะทำการทดสอบภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี และให้อัตราส่วนคะแนนภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี อาจเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนเข้าใจว่าเมื่อทำคะแนนภาคปฏิบัติดีแล้ว คะแนนภาคทฤษฎีก็ไม่มี ความสำคัญมากนัก ดังนั้นครูพลศึกษาควรชี้ให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการวัดผลทุกด้าน โดยเฉพาะความรู้ ความเข้าใจในวิชาพลศึกษา ซึ่งมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

เช่น เมื่อนักเรียนมีโอกาสดูเล่นกีฬา หรือชมกีฬา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจในกฎ กติกา วิธีการเล่น ตลอดจนมารยาท และความปลอดภัยในการเล่น ถ้านักเรียนขาดความรู้ในเรื่องเหล่านี้ก็จะทำให้ขาดความมั่นใจ หรือไม่สามารรถเล่นกีฬา หรือสนทนากับกีฬาชนิดนั้น ๆ กับคนอื่นได้

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาพลศึกษาบางรายวิชาที่เปิดสอนหลายรหัส มีปัญหามาในเรื่องของความซ้ำซ้อนกันของแบบสอบถาม และแบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้เองมีมาตรฐานไม่เพียงพอ นั้น ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้ระบุว่า วิชาบังคับเลือกพลศึกษา ให้เลือกจัดกิจกรรมทางพลศึกษาตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ โดยกิจกรรมที่เลือกจะซ้ำกับที่เคยเลือกจัดมาแล้วก็ได้ ซึ่งงานนี้ครูพลศึกษาสามารถเปิดสอนวิชาเดียวกันหลายระดับชั้นได้ แต่จะต้องจัดการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น ฉะนั้นในขั้นตอนของการวัดผลก็ควรที่จะใช้แบบทดสอบที่แตกต่างกัน หรือมีความยากง่ายในระดับที่สูงขึ้นเช่นกัน ซึ่งบางครั้งแบบทดสอบแต่ละระดับชั้นอาจซ้ำซ้อนกันบ้าง ซึ่งครูผู้สอนจะต้องมีการตรวจสอบอยู่เสมอว่าแบบทดสอบที่ใช้ซ้ำซ้อนกันหรือไม่ และมีความสอดคล้องหรือตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ มีการวิเคราะห์ข้อสอบและปรับปรุงอยู่เสมอ เพื่อให้คุณภาพของเครื่องมือมีมาตรฐานดียิ่งขึ้น หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2534 : 23) ได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาเครื่องมือวัดผลไว้ดังนี้คือ ควรจัดทำมีโครงการพัฒนาล้างเครื่องมือวัดผล จัดประชุมปฏิบัติการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผล จัดหาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือวัดผล มีการกำหนดแผนการส่งเครื่องมือวัดผลก่อนการสอน จัดหาเครื่องมือที่มีคุณภาพไว้เป็นตัวอย่างและให้บริการ และมีการนิเทศติดตามผล สนับสนุนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผล

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ประสพปัญหามากในระดับมาก คือ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมาก ทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่เพียงพอ และกีฬาบางชนิดมีทักษะกีฬาที่จะต้องวัดหลายรายการ ทำให้มีเวลาไม่เพียงพอสำหรับการวัดทักษะให้ครบทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับรายงานสรุป โครงการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2535 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา (ม.ป.ป. : 19) ซึ่งทำให้ทราบถึงปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา คือ จำนวนนักเรียนแต่ละห้องเรียนมากเกินไป ซึ่งเป็นปัญหาต่อการวัดและประเมินผลอย่างยิ่ง ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ตามจุดเน้นของหลักสูตรได้ครบ

ถ้วน ทั้งด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และกระบวนการ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่จะประสบปัญหาในเรื่องนี้ เนื่องจากวิชาพลศึกษาที่จัดสอนตามหลักสูตรนั้นจะสอนเพียง 1 คาบ/สัปดาห์/1 ห้องเรียน ครูพลศึกษาจึงจำเป็นต้องรับผิดชอบในการสอนหลายห้องเรียน และนักเรียนจำนวนมาก ซึ่งมีเวลาในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผลที่มีจำกัดเพียง 20 คาบ/ภาคเรียน จึงมักประสบปัญหาเกี่ยวกับมีเวลาไม่เพียงพอ ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 189) ได้กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ขาดความรู้ ความชำนาญ ในเรื่องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา อาจจะต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรค ที่ต้องเลือกใช้วิธีการและกระบวนการวัดและประเมินผลพฤติกรรมด้านต่าง ๆ หลาย ๆ อย่างในขณะเดียวกัน และในเวลาที่มีอยู่จำกัดนี้ได้ ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาควรจะมีการเตรียมการ หรือวางแผนการวัดผลเอาไว้ล่วงหน้า เลือกแบบทดสอบที่มีวิธีดำเนินการไม่ยุ่งยาก มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ เป็นปรนัยสูง และมีเกณฑ์มาตรฐาน ก่อนการทดสอบ ควรมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ให้พร้อม และศึกษาขั้นตอนในการทดสอบให้เข้าใจ มีการนัดหมาย ชี้แจงขั้นตอนให้ผู้เข้ารับการทดสอบทราบ และพร้อมที่จะเข้ารับการทดสอบตามลำดับอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ประหยัดเวลา และทดสอบได้ครบตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังที่สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โภชนดา (2518 : 12) ได้เสนอแนะว่า การวัดผลด้านทักษะกีฬา นั้น ควรทำการวัดผลทุกครั้งหลังจากสอนทักษะแต่ละอย่างเรียบร้อยแล้ว และเปิดโอกาสให้นักซ้อมพอสมควร เพราะจะกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทดสอบมากขึ้น ไม่ควรทำการทดสอบครั้งเดียวหลังจากเรียนครบทุกทักษะแล้ว เพราะจะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเวลานักเรียนลืมทักษะที่เรียนไปแล้ว ดังนั้น ควรจะมีการวัดผลหลาย ๆ ครั้งต่อเนื่องกันไปอย่างสม่ำเสมอ

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสบปัญหาในระดับมาก คือ ขาดอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมชาย ธรรมโกศล (2523 : 87) พบว่า สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกในการวัดสมรรถภาพทางกายไม่เพียงพอ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชาลิต โกรว่อง (2527 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย คือ ขาดสถานที่และเครื่องมือในการทดสอบ อาจารย์ผู้สอนทดสอบคนเดียว ทำให้ล่าช้าและเสียเวลามาก ผู้วิจัยเห็นว่า ในการดำเนินการทดสอบสมรรถภาพทางกาย จะ

ต้องใช้สถานที่และอุปกรณ์ที่จัดเตรียมไว้โดยเฉพาะ ซึ่งอุปกรณ์บางชนิดสามารถจัดเตรียม หรือ ดัดแปลงขึ้นใช้เองได้ แต่บางชนิดจะต้องจัดซื้อในราคาที่สูง ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาสำหรับหลายโรงเรียนที่มีงบประมาณน้อย จึงไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์บางอย่างได้ ซึ่งเป็นผลทำให้ไม่สามารถทดสอบสมรรถภาพทางกายได้ครบทุกด้าน

ในประเด็นปัญหาอื่นที่ประสบมากได้แก่ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้ เวลาที่ใช้ทดสอบในช่วงเวลาเรียนไม่เพียงพอ การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการ ต้องใช้เวลามาก และนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการ มักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมชาย ธรรมเกศ (2523 : 65-66) พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกายที่ประสบมาก ได้แก่ ความยากลำบากในการวัดสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้ครบทุกด้าน เวลาในการวัดแต่ละครั้งมีจำกัดไม่สามารถวัดในรายการทดสอบได้ทุกอย่าง การวัดสมรรถภาพทางกายมีองค์ประกอบที่จะวัดหลายอย่างทำให้เสียเวลามาก และนักเรียนที่ทดสอบไม่ครบตามรายการและยากในการทดสอบเพิ่มเติม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกายจะประสบปัญหาเช่นเดียวกันกับปัญหาการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา นั่นคือ ต้องรับผิดชอบในการวัดผลนักเรียนจำนวนมาก ต้องทำการวัดผลด้านต่าง ๆ หลายรายการในขณะเดียวกัน และในเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นครูพลศึกษาจะต้องมีการวางแผน และกำหนดแนวทางการวัดผลเอาไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ ดังที่วิริยา บุญชัย (2529 : 45) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนโครงการและการเตรียมตัวที่ดีจะช่วยให้การทดสอบนั้นมีประสิทธิภาพ ครูต้องเข้าใจเทคนิคที่ใช้ วิธีดำเนินการทดสอบ สถานที่และการติดตามผล นอกจากนี้ครูต้องเข้าใจและมีความซาบซึ้งเกี่ยวกับการพิจารณาเวลาในการทดสอบ การทดสอบทางพลศึกษาไม่เหมือนกับการทดสอบด้านอื่น ๆ ซึ่งเวลาที่มีความสำคัญมาก โดยทั่ว ๆ ไปเวลาในการเรียนวิชาพลศึกษาน้อยกว่าเวลาเรียนของวิชาอื่น ๆ อยู่แล้ว เมื่อมีการทดสอบจึงไม่ควรใช้เวลามากเกินไป ควรแบ่งเวลาที่เหมาะสม ไม่ทำให้เสียเวลาเรียน อย่างไรก็ตามควรคำนึงถึงความเที่ยงตรงของการทดสอบซึ่งเวลาที่มีความเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม ครูพลศึกษามีความเห็นว่าประสบปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่น ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านคุณธรรมที่มีคุณภาพ การประเมินตัดสินพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมโดยวิธีการสังเกตยังมีความคลาดเคลื่อน

นักเรียนที่รับผิดชอบมีจำนวนมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินผลพฤติกรรมลดลง และการประเมินตัดสินพฤติกรรมยากที่จะประเมินให้ตรงกับพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมที่แท้จริง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ในการวัดผลด้านคุณธรรม ครูควรจะกำหนดพฤติกรรมที่จะวัดให้ชัดเจน และหมั่นสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามหัวข้อที่กำหนดไว้ โดยบันทึกข้อมูลลงในเครื่องมือประกอบการสังเกต ที่ครูเป็นผู้จัดทำขึ้น และควรมีการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ครูพลศึกษาซึ่งรับผิดชอบนักเรียนจำนวนมากนั้น จะต้องพยายามจำชื่อของนักเรียนให้ได้มากที่สุด เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และแม่นยำในการบันทึกพฤติกรรมที่สังเกตได้ นอกจากนั้น ควรจะใช้วิธีการวัดผลหลาย ๆ วิธีประกอบกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกับพฤติกรรมที่แท้จริงให้มากที่สุด เช่น ใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ แบบทดสอบ ประกอบการสังเกต ซึ่งสอดคล้องกับที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ม.ป.ป. : 54) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมด้านจิตพิสัย วิธีวัดส่วนใหญ่นิยมใช้การสังเกตจากสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลอง และรายงานความรู้สึก ส่วนเครื่องมือวัดจะใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบสถานการณ์ หรือแบบวัดเจตคติ และสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2534 : 19) ที่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลด้านจิตพิสัย ซึ่งได้แก่ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม หรือค่านิยมที่พึงประสงค์ตามจุดเน้นของหลักสูตรนั้น ให้ประเมินที่พฤติกรรม โดยเน้นที่คุณภาพของการแสดงออกที่แท้จริง นั่นคือ ถ้าจะมีการประเมินตัดสิน หรือให้คะแนน จะต้องพิจารณาที่พฤติกรรมที่แท้จริง เช่น จะประเมินเรื่องความมีน้ำใจ ก็จะต้องดูพฤติกรรมความมีน้ำใจทุกเวลา ทุกโอกาส ทุกสถานการณ์ จนกว่าจะสรุปได้ว่าความมีน้ำใจของแต่ละคนเป็นอย่างไร ถ้าได้วัดและประเมินผลในลักษณะนี้ทุก ๆ พฤติกรรมที่กำหนดขึ้น แสดงว่าได้เน้นการประเมินคุณภาพของพฤติกรรมที่แท้จริง และควรมีการสรุปให้ข้อมูลแก่นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล เป็นระยะ ๆ เพื่อให้มีการปรับปรุงพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์

2.5 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสบปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่น ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านเจตคติที่มีคุณภาพ การประเมินตัดสินพฤติกรรมทางด้านเจตคติ โดยวิธีการสังเกตยังมีความคลาดเคลื่อน ไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้ทุกโอกาสทุกสถานการณ์ และนักเรียนที่รับผิดชอบมีจำนวนมากทำให้ประสิทธิภาพในการประเมินพฤติกรรมลดลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมชาย ธรรมโกศล (2523 : 82) พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติที่พบมาก

ได้แก่ การสังเกตนักเรียนจำนวนมาก และสังเกตหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ทำให้ไม่ทั่วถึง นักเรียนมีจำนวนมากไม่สามารถวัดเจตคติได้ครบทุกด้านและครบทุกคน ความยากลำบากในการตัดสินใจพฤติกรรมของนักเรียนให้ตรงกับเจตคติที่แท้จริง ความยากลำบากในการวัดเจตคติจากการสังเกตนักเรียน การวัดเจตคติด้วยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทำได้ไม่ทั่วถึงในเวลาเรียน และนอกชั่วโมงเรียน ความยากลำบากในการตั้งปัญหาในการสอบข้อเขียน และในการสอบสัมภาษณ์ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชวลิต ไกรว่อง (2527 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาการวัดผลด้านเจตคติที่ประสบมาก คือ ไม่มีเวลาในการสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียนโดยศึกษาเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่รับผิดชอบนักเรียนเป็นจำนวนมาก จึงไม่สามารถสังเกตพฤติกรรมได้ทั่วถึง และไม่สามารถวัดพฤติกรรมได้ตลอดเวลา ทุกสถานการณ์ ประกอบกับขาดเครื่องมือวัดที่ได้มาตรฐาน ทำให้การวัดผลมีความคลาดเคลื่อนจากพฤติกรรมที่แท้จริง จึงเป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาที่จะต้องมีการวางแผน จัดทำโปรแกรมการวัดเจตคติไว้ล่วงหน้า ระบุให้ชัดเจนว่าจะวัดพฤติกรรมมาบ้าง ถึงแม้ว่าการวัดเจตคติโดยวิธีการสังเกตหรือการสัมภาษณ์ จะทำให้การประเมินค่าพฤติกรรมออกมาเป็นคะแนนขาดความเป็นปรนัยไปบ้าง แต่ต้องพยายามประเมินให้ใกล้เคียงมากที่สุด ซึ่งอาจจะใช้วิธีวัดหลาย ๆ วิธี หรือศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดทำเครื่องมือ เพื่อจัดทำขึ้นใช้เองและมีการปรับปรุงให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังที่ วิริยา บุญชัย (2529 : 327-328) ได้กล่าวว่า ถึงแม้ว่าการประเมินค่าจะขาดคุณลักษณะต่าง ๆ ไป แต่ก็ยังมีความจำเป็นในการประเมินผลวิชาพลศึกษา เพราะกิจกรรมบางประเภทไม่สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบแบบปรนัย แต่การประเมินค่าสามารถปรับปรุงให้ข้อมูลที่ได้มีความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ ประสิทธิภาพ และความเป็นปรนัย เพิ่มขึ้นได้ ถ้ามีการวางแผนและดำเนินการที่ดี โดยขั้นแรก ควรพิจารณาทักษะหรือพฤติกรรมที่จะวัด และกำหนดคะแนนแต่ละส่วนให้ชัดเจน ขั้นที่สอง กำหนดมาตรฐานในแต่ละทักษะ ขั้นสุดท้าย กำหนดวิธีการบันทึกเพื่อให้มีความเที่ยงตรง และเชื่อถือได้มากที่สุด และสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา (2529 : 29) กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งในห้วงเรียน และนอกห้องเรียนตลอดทั้งภาคเรียน โดยอาจใช้เครื่องมือหลาย ๆ แบบ เช่น แบบสอบถาม แบบสำรวจรายการ แบบจัดอันดับคุณภาพ เป็นเครื่องมือประกอบการสังเกต และอาจใช้วิธีให้ผู้เรียนประเมินตนเอง หรือประเมินเพื่อนกันขึ้นด้วย ทั้งนี้ควรเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และถ้าพบว่าผู้เรียนคนใดมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้มีการปรับพฤติกรรมเพื่อ

ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาพฤติกรรม และหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2534 : 31-32) กล่าวว่า การประเมินคุณลักษณะได้มาจากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนตามพฤติกรรมที่ป่ง ที่กำหนดไว้ ทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยแบบสังเกต การสร้างสถานการณ์จำลอง รายงานความรู้สึก และใช้เครื่องมืออื่น ๆ ประกอบการสังเกต เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบสถานการณ์ หรือแบบวัดเจตคติ

2.6 ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ประสพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่น นักเรียนขาดความรับผิดชอบในการแก้ "0" "ร" และ "มส" นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ ความสามารถแตกต่างกันทำให้เป็นปัญหาในการประเมินผลแบบอิงกลุ่ม และนักเรียนขาดความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผลวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญหิน ธรรมวงษ์ (2525 : บทคัดย่อ) พบว่า การประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาที่ครูพลศึกษาประสบมาก คือ นักเรียนขาดความสนใจเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน ปัญหาในการจัดดำเนินการสอนซ่อมเสริมในกรณีที่มีนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ไม่พอ หรือยังไม่มีพฤติกรรมขั้นต้นก่อนการเรียนการสอน และสอดคล้องกับการศึกษาของ ขวลิต ไกรว่อง (2527 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาที่ประสบมาก คือ นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภากาชาดครูอย่างลึกซึ้ง แบบทดสอบบางประเภทไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน ผู้วิจัยเห็นว่า การที่นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการแก้ "0", "ร" และ "มส" นั้นมีสาเหตุมาจากขาดความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล และนักเรียนให้ความสำคัญน้อยเนื่องจากค่าของหน่วยการเรียนมีแค่ 0.5 หน่วยการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญหิน ธรรมวงษ์ (2525 : 71-72) พบว่า สิ่งที่เป็นปัญหาในการประเมินผลวิชาพลศึกษา ที่ประสบมาก ได้แก่ ค่าของหน่วยการเรียนวิชาพลศึกษาซึ่งมีค่า 0.5 หน่วยการเรียน เป็นผลทำให้ให้นักเรียนขาดความสนใจในการประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษา ดังนั้น ครูพลศึกษาควรจะมีการปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสมและจัดทำแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน และการประเมินผลวิชาพลศึกษา มากยิ่งขึ้น กรณีที่นักเรียนติด "0", "ร" และ "มส" ควรจะมีการสอนซ่อมเสริม และแนะแนว สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาดังกล่าว เพื่อให้ทราบถึงแนวทางในการสอบแก้ตัว แก้ "ร" และ "มส" รวมถึงการนัดหมายวันและเวลาสำหรับการสอบแก้ตัว การส่งงาน หรือการสอนซ่อมเสริม ให้เป็นไปตามระเบียบการประเมินผลวิชาพลศึกษา

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ ความสามารถแตกต่างกันนั้น ก่อนจะจัดการเรียนการสอน ครูควรตรวจสอบความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียนเสียก่อน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสอนซ่อมเสริม ถ้าครูไม่ทราบพื้นฐานของผู้เรียนแล้ว ก็ยากที่จะจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมได้ และจะส่งผลให้นักเรียนที่มีพื้นฐานไม่เพียงพอ นั้นไม่บรรลุตามจุดประสงค์ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรายวิชานั้น ๆ และจะเป็นภาระแก่ครูผู้สอนในการสอนซ่อมเสริม และสอบแก้ตัวต่อไปอีก ดังนั้นในการประเมินผลครูควรพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งเกิดจากความสนใจ ความตั้งใจ ควบคู่ไปกับผลของการทดสอบด้วย นั่นคือ ควรเปรียบเทียบผลที่ได้จากการประเมินผลก่อนเรียน กับผลที่ได้จากการประเมินผลหลังจากผ่านกระบวนการเรียนการสอนไปแล้ว ว่าแต่ละคนมีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ม.ป.ป. : 55) ได้อธิบายไว้ว่า การวัดที่เน้นกระบวนการควรเป็นการวัดภาคปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบกระบวนการทำงาน ไม่ใช่ดูผลผลิตเพียงอย่างเดียว

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ที่มีต่อปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ และปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่างกันจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ ตามวิธีการของดันแคน (Duncan) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป ที่มีต่อปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันทางสถิติ ทั้ง 6 ด้าน เกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะครูพลศึกษาส่วนมากเคยศึกษานิสิตานุการศึกษาน ซึ่งอาจจะได้รับการศึกษาวิธีดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาแนวทางเดียวกัน เมื่อศึกษาข้อมูลในตอนต้นที่ 1 จะพบว่า ครูพลศึกษาร้อยละ 79.84 เคยศึกษา

เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในสถาบันการศึกษา ร้อยละ 60.08 เคยเข้ารับการอบรมหรือสัมมนา และร้อยละ 53.63 เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าครูพลศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งเคยได้รับการอบรมหรือสัมมนา และได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ซึ่งถือเป็นการปรับแนวความคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และอีกร้อยละ 57.26 ศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาด้วยตนเองจากตำราและเอกสาร ซึ่งในปัจจุบันมีการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในรูปตำรา เอกสาร งานวิจัย และบทความในวารสารต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย ทำให้ครูพลศึกษาสามารถที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนา ครูพลศึกษา เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ ความชำนาญ ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เป็นผู้ให้การอบรม อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำคู่มือ เอกสาร เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ออกเผยแพร่ เช่น แบบทดสอบทักษะกีฬามาตรฐาน แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย พร้อมทั้งเกณฑ์มาตรฐาน และมีการนิเทศติดตามผล เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง
3. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในหมวดวิชา หรือในกลุ่มโรงเรียน ควรร่วมมือกันจัดทำคลังเครื่องมือวัดผล ช่วยกันสร้างและจัดหาเครื่องมือวัดผล หาเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลร่วมกัน
4. ครูพลศึกษาควรศึกษาคู่มือการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาให้เข้าใจ กำหนดเนื้อหาวิชา ทักษะ และพฤติกรรมที่จะวัดให้ชัดเจน วางแผนการวัดและประเมินผลให้ตรงตามจุดประสงค์ และเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์หาคุณภาพและเกณฑ์ที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

5. ครูพลศึกษาควรให้ความสำคัญกับการวัดผลทุก ๆ ด้าน ใช้วิธีการวัดผลหลาย ๆ วิธี เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และขอบข่ายของการวัดผลทางพลศึกษา

6. ครูพลศึกษาควรมีการวางแผนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเอาไว้ล่วงหน้า โดยกำหนดวิธีดำเนินการทดสอบ มีการจัดเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อม จะได้ทำให้ไม่เสียเวลามาก

7. ครูพลศึกษาควรชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับขอบข่ายของการวัดผล และระเบียบว่าด้วยการประเมินผลวิชาพลศึกษา ให้กับนักเรียนเข้าใจ

8. ครูพลศึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับอัตราส่วนคะแนนที่จะใช้ในการวัดผลแต่ละด้าน และให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการวัดผลทุก ๆ ด้าน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในสถานศึกษาทุกสังกัด ทั้งในระดับเขตการศึกษา และระดับประเทศ

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ระหว่างครูพลศึกษา ฝ่ายวิชาการ และนักเรียน

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา และด้านสมรรถภาพทางกาย

5. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานในการวัดผลทางด้านเจตคติ และคุณธรรม

6. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กุศล หาญยศ. ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน
ในเขตการศึกษา 8. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2539.
- จรินทร์ ธาณิรัตน์. การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์, 2519.
- ชวลิต ไกรว่อง. ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยครู.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- บุญหิน ธรรมวงษ์. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาที่เกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลการเรียนวิชา
พลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาศึกษาศาสตร์คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล,
2535.
- พงษ์ศักดิ์ พลพะวงศ์. ประวัติ ปรัชญา และหลักการพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2527.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์.
กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- พลศึกษา, กรม. คู่มือการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา บังคับ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.
กรุงเทพฯ : หน่วยงานพิเศษ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว, 2529.
- _____. รายงานสรุปผลโครงการพิเศษและติดตามผลการใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2533 วิชาพลศึกษา สุขศึกษา กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ยุวกาชาด และการ
เล่นกีฬา ตามมติคณะรัฐมนตรี ปีการศึกษา 2535. กรุงเทพฯ : หน่วยงานพิเศษ
กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : บริษัทพิงเกอร์ปรีน แอนด์ มีเดีย จำกัด, 2535.

- ขุนศักดิ์ ประถมบุตร. การทดสอบและการประเมินผลผลึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2532.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. หลักและวิธีสอนวิชาผลึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2527.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. การสอนผลึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทวิทยพันธ์ จำกัด, 2539.
- _____. "ลักษณะและวิธีการวัดผลประเมินผลและให้คะแนนวิชาผลึกษา," สุขศึกษา ผลึกษา และสันตนาการ. 7(3) : 30-37 ; กรกฎาคม-ธันวาคม 2534.
- วิชาการ, กรม. คู่มือการใช้หลักสูตรวิชาผลึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2529.
- _____. คู่มือครู การประเมินผลการเรียน ระดับมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.
- วินิต กองบุญเทียม. การทดสอบและการประเมินผลทางผลึกษา. เชียงใหม่ : ภาควิชา ผลึกษาและสันตนาการ คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, 2536.
- วิรัช วรรณรัตน์. การตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวัดผลและวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนัก ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- วิริยา บุญชัย. การทดสอบและการวัดผลทางผลึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2529.
- วิวัฒน์ กระทุ้ง. การศึกษาวิธีดำเนินการวัดและประเมินผลวิชาผลึกษาในโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534. อัดสำเนา.
- สมชาย ธรรมโกศล. ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมผลึกษา ในวิทยาลัยผลึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- สาธิต ลิ้มขจรเดช. ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมผลึกษาใน วิทยาลัยผลึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.

สามัญศึกษา, กรม. แนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ. กรุงเทพฯ : หน่วย

ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป.

_____. แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลตามจุดเน้นของ
ของหลักสูตร ฉบับปรับปรุง 2533 วิชาพลานามัย. เชียงใหม่ : หน่วยศึกษานิเทศก์
เขตการศึกษา 8 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.

_____. แนวปฏิบัติการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง 2533.

กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.

สิทธิชัย หาญสมบัติ. การวัดผลและประเมินผลการศึกษา. อุดรดิตถ์ : ภาควิชาทดสอบและ
วิจัยทางการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูอุดรดิตถ์ สหวิทยาลัยล้านนา, 2535.

สุชาติ สุดประเสริฐ. บทบาทและหน้าที่ของศึกษานิเทศก์พลศึกษาประจำจังหวัด ในเขต
การศึกษา 7 ตามทัศนะของครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โภชนดา. การประเมินผลการเรียนการสอน. พระนคร :
ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

สุวิมล ตั้งสัจพจน์. การวัดและประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

โสภณ อรุณรัตน์. การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา. เชียงใหม่ : ภาควิชาพลานามัย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2528.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และเอนกกุล กรีแสง. หลักเบื้องต้นของการวัดผลพลศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2518.

เอนก พ.อนุกุลบุตร. การวัดและประเมินผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

Becker, C.J. Development of an Instrument of Measure teachers
Attitudes Toward Curriculum Use and Planning. Educational
Research, 1972. Photocopied.

- Bestman, L.P. An Evaluation of the Boy's Physical Education Programmes in the Anaheim Union High School District, Anaheim, California. Dissertation Abstracts International, 1975. Photocopied.
- Bosco, James S. and William F. Gustafson. Measurement and Evaluation in Physical Education, Fitness, and Sport. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1983.
- Clarke, H. Harrison. Application of Measurement to Health and Physical Education. New Jersey : Prentice-Hall, 1967.
- Devanathan, S.N. Educational Evaluation in the School District of West Virginia. Dissertation Abstracts International, 1981. Photocopied.
- Ebel, Robert L. and David A. Frisbie. Essentials of Education Measurement. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1986.
- Gronlund, Norman E. Measurement and Evaluation in Teaching. New York : Macmillan Publishing Co., Inc., 1981.
- Micheal, L. Development of an Instrument to Measure Teachers' Attitudes Toward Curriculum Use and Planning. Educational Research, 1972. photocopied.
- Ramsay, R.G. Teachers' Perception of the Design and Implementation of Teacher Evaluation Systems in Tennessee Public School. Dissertation Abstracts International, 1981. Photocopied.
- Safrit, Margaret J. and Terry M. Wood. Measurement Concepts in Physical Education and Exercise Science. Illinois : Prentice-Hall Inc., 1989.
- Starr, J.W. Student Opinion on Methods of Assessment. Education Review, 1970. Photocopied.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาให้ทราบถึง ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหามัธยมศึกษา วิชาเอกพลศึกษา ภาคพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลของการวิจัยจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนางานด้านการวัดและประเมินผล วิชาพลศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับ ซึ่งจะนำไปประมวลผล และแปลผลในลักษณะรวมเท่านั้น และท่านไม่ต้องระบุชื่อลงในแบบสอบถาม จึงมั่นใจได้ว่าคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบเป็นการส่วนตัวต่อท่านแต่อย่างใด แบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ
2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม
5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ
6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการตอบแบบสอบถามแต่ละตอน จะมีคำชี้แจงเฉพาะขอให้ท่านอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจก่อนตอบคำถาม และผู้วิจัยขอขอบพระคุณในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ตอนที่ 1

สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และเติมข้อความลงในช่องว่างให้สอดคล้องกับคำถาม

สำหรับเจ้าหน้าที่	
1	2
()	()
1. เพศ 1() ชาย 2() หญิง	4()
2. อายุ 1() ต่ำกว่า 26 ปี 2() 26 - 30 ปี 3() 31 - 35 ปี 4() 36 - 40 ปี 5() 41 - 45 ปี 6() 46 - 50 ปี 7() 51 - 55 ปี 8() 56 ปีขึ้นไป	5()
3. วุฒิทางพลศึกษา 1() มี 2() ไม่มี	6()
4. วุฒิสูงสุดทางการศึกษา 1() ต่ำกว่าปริญญาตรี 2() ปริญญาตรี 3() สูงกว่าปริญญาตรี	7()

		สำหรับเจ้าหน้าที่
5. ประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา		
1() 1 - 5 ปี	2() 6 - 10 ปี	
3() 11 ปีขึ้นไป		8()
6. วิชาที่สอนนอกเหนือจากวิชาพลศึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
1() สอนเฉพาะวิชาพลศึกษา		9()
2() สอนวิชาสุขศึกษา		10()
3() วิชาอื่น ๆ โปรดระบุ.....		11()
7. จำนวนรายวิชาที่สอนในแต่ละภาคเรียน		
1() 1 - 3 รายวิชา	2() 4 - 6 รายวิชา	
3() 7 รายวิชาขึ้นไป		12()
8. จำนวนคาบสอน/สัปดาห์		
1() ต่ำกว่า 10 คาบ	2() 10 - 15 คาบ	
3() 16 - 20 คาบ	4() 21 คาบขึ้นไป	13()
9. ประเภทของโรงเรียนที่ทำการสอน		
1() โรงเรียนชาย	2() โรงเรียนหญิง	
3() โรงเรียนสหศึกษา		14()
10. งานที่ทำนอกเหนือจากงานด้านการสอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
1() งานวิชาการ	2() งานธุรการ	15() 16()
3() งานปกครอง	4() งานบริการ	17() 18()
5() งานกิจกรรม	6() อื่น ๆ โปรดระบุ.....	19() 20()

11. ความรู้และประสบการณ์ด้านการวัดและประเมินผลที่เคยได้รับ

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1() เคยศึกษาในสถาบันการศึกษา
- 2() เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาด้านการวัดและประเมินผล
- 3() ได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์
- 4() ศึกษาด้วยตนเองจากตำราและเอกสาร
- 5() สอบถามจากเพื่อนร่วมงาน

สำหรับเจ้าหน้าที่

21()

22()

23()

24()

25()

ตอนที่ 2

ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาข้อความที่กำหนดให้เกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผล วิชาพลศึกษา ว่าสภาพดังกล่าวนั้น เป็นปัญหาสำหรับตัวท่านในการดำเนินการวัดและประเมินผล วิชาพลศึกษาอยู่ในระดับใด แล้วขีดตอบ (/) ในช่องท้ายข้อความให้ตรงกับระดับความเป็นปัญหา โดยถือเกณฑ์ดังนี้

- ข้อใดเป็นปัญหา มากที่สุด โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหมายเลข 5
 ข้อใดเป็นปัญหา มาก โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหมายเลข 4
 ข้อใดเป็นปัญหา ปานกลาง โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหมายเลข 3
 ข้อใดเป็นปัญหา น้อย โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหมายเลข 2
 ข้อใดเป็นปัญหา น้อยที่สุด โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องหมายเลข 1

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ
	5	4	3	2	1	เจ้าหน้าที่
1. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ						
1.1 เนื้อหาวิชาพลศึกษาบางรายวิชา เปิดสอนหลายรหัส มีปัญหในเรื่องของความซ้ำซ้อนกันของแบบทดสอบ.....						26()
1.2 แบบทดสอบที่สร้างขึ้นยังไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้.....						27()
1.3 การสร้างแบบทดสอบไม่ครอบคลุมเนื้อหาวิชา ทั้งหมด.....						28()

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
1.4 แบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้เองมีมาตรฐานไม่เพียงพอ.....						29()
1.5 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างแบบ ทดสอบมาตรฐาน.....						30()
1.6 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวข้องเรื่องของการ วัดผลที่เน้นทักษะกระบวนการ.....						31()
1.7 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือวัดผลที่ใช้วัดทักษะกระบวนการ.....						32()
1.8 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเลือกใช้ เครื่องมือวัดผลที่ใช้วัดทักษะกระบวนการ.....						33()
1.9 นักเรียนให้ความสนใจในการวัดผลภาคปฏิบัติ มากกว่าภาคทฤษฎี.....						34()
1.10 นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการสอบภาค ทฤษฎีเนื่องจากมีอัตราส่วนคะแนนน้อย.....						35()
2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา						
2.1 ขาดความชำนาญในการเลือกใช้แบบทดสอบที่ เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....						36()
2.2 ไม่มีแบบทดสอบทักษะกีฬาที่เป็นมาตรฐาน.....						37()
2.3 แบบทดสอบที่สร้างขึ้นใช้เองยังไม่ได้มาตรฐาน.....						38()
2.4 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้าง แบบทดสอบมาตรฐาน.....						39()

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
2.5 แบบทดสอบมาตรฐานที่นำมาใช้ ยังไม่เหมาะสม กับนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบ.....						40()
2.6 ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานที่จะนำมาเปรียบ เทียบกับผลที่ได้จากการวัดทักษะกีฬาของนักเรียน.....						41()
2.7 เกณฑ์การทดสอบที่ครูพลศึกษากำหนดขึ้น ยังไม่ เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนแต่ละระดับ.....						42()
2.8 นักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบวิธีการ ทดสอบทักษะกีฬา.....						43()
2.9 การวัดผลโดยการสังเกตยังไม่เที่ยงตรงพอทำให้ เกิดข้อผิดพลาดในการให้คะแนนได้.....						44()
2.10 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดผล ทางด้านทักษะกีฬา ที่เน้นทักษะกระบวนการ.....						45()
2.11 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือวัดผลที่เป็นแบบประเมินค่า.....						46()
2.12 ขาดความชำนาญในการแปลผลที่ได้จากการ ทดสอบทักษะกีฬาไปเป็นคะแนน.....						47()
2.13 อุปกรณ์และสถานที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้ประสิทธิภาพ ในการวัดผลทางด้านทักษะกีฬาลดลง.....						48()
2.14 กีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลายรายการทำให้มี เวลาไม่เพียงพอสำหรับการวัดทักษะให้ครบทั้งหมด.....						49()
2.15 นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้ เวลาที่ใช้ในการทดสอบไม่เพียงพอ.....						50()

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
3. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย						
3.1 ขาดอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม.....						51()
3.2 ขาดความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....						52()
3.3 ขาดข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานที่จะนำมาใช้เปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน.....						53()
3.4 เกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ครูพลศึกษากำหนดขึ้นยังไม่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับ.....						54()
3.5 การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลามาก.....						55()
3.6 นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมาก ทำให้เวลาที่ใช้ทดสอบในชั่วโมงเรียนไม่เพียงพอ.....						56()
3.7 นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการมักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก.....						57()
3.8 นักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบวิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....						58()
3.9 ขาดความชำนาญในการแปลผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายไปเป็นคะแนน.....						59()
3.10 ผลจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายมีหน่วยที่แตกต่างกัน ทำให้ยากต่อการแปลผล.....						60()

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
3.11 การทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ใช้เวลาเป็นเกณฑ์ มีความคลาดเคลื่อนในเรื่องของการจับเวลา.....						61()
3.12 นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมเพื่อ เข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....						62()
4. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านคุณธรรม						
4.1 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเทคนิควิธีการ วัดพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม.....						63()
4.2 พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านคุณธรรม มีหลาย ด้าน ยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด.....						64()
4.3 การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในเวลาเรียน ทำได้ไม่ทั่วถึง.....						65()
4.4 ไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้ ทุกโอกาส ทุกสถานการณ์.....						66()
4.5 ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านคุณธรรม ที่มีคุณภาพ.....						67()
4.6 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือวัดผลทางด้านคุณธรรม.....						68()
4.7 การประเมินตัดสินพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมโดย วิธีการสังเกตยังมีความคลาดเคลื่อน.....						69()
4.8 การประเมินตัดสินพฤติกรรมยากที่จะประเมินให้ ตรงกับพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมที่แท้จริง.....						70()

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
4.9 ขาดความชำนาญในการแปลผลจากการประเมิน พฤติกรรมไปเป็นคะแนน.....						71()
4.10 นักเรียนที่รับผิดชอบมีจำนวนมากทำให้ประสิทธิภาพ ในการประเมินพฤติกรรมลดลง.....						72()
4.11 นักเรียนขาดความสนใจในการปรับพฤติกรรมเพื่อ สนับสนุนการวัดผลทางด้านคุณธรรม.....						73()
5. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านเจตคติ						
5.1 ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการ วัดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ.....						74()
5.2 พฤติกรรมการแสดงออกทางด้านเจตคติ มีหลาย ด้าน ยากที่จะวัดให้ครอบคลุมได้ทั้งหมด.....						75()
5.3 การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในเวลาเรียน ทำได้ไม่ทั่วถึง.....						76()
5.4 ไม่มีเวลาที่จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้ ทุกโอกาส ทุกสถานการณ์.....						77()
5.5 ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางด้านเจตคติ ที่มีคุณภาพ.....						78()
5.6 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้าง เครื่องมือวัดผลทางด้านเจตคติ.....						79()
5.7 การประเมินตัดสินพฤติกรรมทางด้านเจตคติโดย วิธีการสังเกตยังมีความคลาดเคลื่อน.....						80()

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
5.8 การประเมินตัดสินพฤติกรรมยากที่จะประเมินให้ ตรงกับพฤติกรรมทางด้านเจตคติที่แท้จริง.....						81()
5.9 ขาดความชำนาญในการแปลผลจากการประเมิน พฤติกรรมไปเป็นคะแนน.....						82()
5.10 นักเรียนที่รับผิดชอบมีจำนวนมากทำให้ประสิทธิภาพ ในการประเมินพฤติกรรมลดลง.....						83()
5.11 นักเรียนขาดความสนใจในการปรับพฤติกรรมเพื่อ สนับสนุนการวัดผลทางด้านเจตคติ.....						84()
6. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา						
6.1 ขาดคู่มือเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผล.....						85()
6.2 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบว่าด้วย การประเมินผล.....						86()
6.3 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการ ประเมินผลก่อนการเรียนการสอน.....						87()
6.4 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการ ประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน.....						88()
6.5 ขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการ ประเมินผลรวม เพื่อตัดสินผลการเรียนการสอน.....						89()
6.6 วิชาพลศึกษามีการวัดผลหลายด้านทำให้ยากต่อการ ประเมินผลรวมกัน.....						90()

สภาพที่เป็นปัญหา	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
6.7 นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ความสามารถแตกต่างกัน ทำให้เป็นปัญหานการประเมินผลแบบอิงกลุ่ม.....						91()
6.8 ไม่มีเกณฑ์มาตรฐานที่จะใช้เปรียบเทียบในการ ประเมินผลแบบอิงเกณฑ์.....						92()
6.9 การตัดเกรดวิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับวิชาอื่น ๆ ทำได้ยาก.....						93()
6.10 นักเรียนขาดความรับผิดชอบในการแก้ "0", "ร" และ "มส".....						94()
6.11 นักเรียนขาดความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วย การประเมินผลวิชาพลศึกษา.....						95()

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

เพื่อให้การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ท่านคิดว่าควรจะมีการพัฒนาและปรับปรุง เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในเรื่องใดบ้าง

1. การวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ.....
.....
.....
2. การวัดผลทางด้านทักษะกีฬา.....
.....
.....
3. การวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย.....
.....
.....
4. การวัดผลทางด้านคุณธรรม.....
.....
.....
5. การวัดผลทางด้านเจตคติ.....
.....
.....
6. การประเมินผลวิชาพลศึกษา.....
.....
.....

ภาคผนวก ข

- รายนามผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.อรรคพล เพ็ญสุภา
 วุฒิการศึกษา ค.ด.
 หน้าที่การงาน สอนและวิจัยในภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ
 คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงราย
2. ผศ.ขวัญชัย เชาว์สุโข
 วุฒิการศึกษา กศ.บ.
 ส.ส.บ.
 M.Sc. (Physical Education)
 หน้าที่การงาน สอนและวิจัยในภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ
 คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
3. ผศ.เพ็ญ ธีรานนท์
 วุฒิการศึกษา กศ.ม.
 หน้าที่การงาน สอนและวิจัยในภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ
 คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏลำปาง
4. ผศ.สมศรี เชาว์สุโข
 วุฒิการศึกษา กศ.บ.
 หน้าที่การงาน สอนและวิจัยในภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ
 คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
5. อาจารย์คมสัน สืบอ
 วุฒิการศึกษา กศ.ม.
 หน้าที่การงาน อาจารย์ 2 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยเพชรบูรณ์
 อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

ครุฑ

ที่ ศธ 0309.4/ว 1120

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

14 มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญปริญญานิพนธ์

เรียน ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ด้วยโครงการร่วมมือทางวิชาการเพื่อผลิตบัณฑิตศึกษาลำดับสูงตรปริญญการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ภาคพิเศษ ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
มีความประสงค์ที่จะเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษตรวจสอบและให้คำปรึกษาเครื่องมือที่ใช้การเก็บ
ข้อมูลปริญญานิพนธ์เรื่อง ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ของนิสิตชื่อ นายเกรียงไกร คำเหลือง โดยปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
ได้ผ่านการประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแล้ว เมื่อวันที่
11 เดือน มกราคม พ.ศ. 2539

สถาบันฯ จึงขอความร่วมมือจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษให้กับนิสิตผู้นี้ด้วย จักเป็น
พระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ไพฑูรย์ จันทสิงห์

(นายไพฑูรย์ จันทสิงห์)

รักษาการรองอธิการบดี รักษาการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการปริญญโทพลศึกษา ภาคพิเศษ

โทร. (055) 411096 ต่อ 122

ครุฑ

ที่ ศธ 0309.4/ว 1122

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

1 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 8

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. รายชื่อสถานศึกษาที่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยนิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ภาคพิเศษ
ชื่อนายเกรียงไกร คำเหลือง รับราชการสังกัด โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ จังหวัดแพร่
กำลังทำปริญญานิพนธ์เรื่อง ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 มีความประสงค์ขอความร่วมมือและการสนับสนุนการ
เก็บข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์ จากหน่วยงานของท่าน

สถาบันฯ จึงขอความร่วมมือและขอความอนุเคราะห์ให้บุคลากรในหน่วยงานของท่าน
ถืออำนาจความสะดวกในการดำเนินงานในครั้งนี้ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ไพฑูรย์ จันทนสิงห์

(นายไพฑูรย์ จันทนสิงห์)

รักษาการรองอธิการบดี รักษาการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการปริญญาโทพลศึกษา ภาคพิเศษ

โทร. (055) 411096 ต่อ 122

ครูท

โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์

อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่

12 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการ/อาจารย์ใหญ่/ครูใหญ่ โรงเรียน.....

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน.....ชุด
 2. ซองพร้อมแสตมป์ จำนวน.....ซอง
 3. รายชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน.....ท่าน

ด้วยกระผม นายเกรียงไกร คำเหลือง ข้าราชการครูโรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ จังหวัดแพร่ ขณะนี้กำลังศึกษาในระดับปริญญาโทหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ภาคพิเศษ โครงการร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กับสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ กำลังทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชา พลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ กระผมใคร่ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานของท่าน ซึ่งได้แก่ ครูพลศึกษา จำนวน.....ท่าน ดังรายชื่อที่แนบ ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม ตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งคำตอบที่ได้รับจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และ เปรียบรวบรวมแบบสอบถามส่งคืนภายในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2539 โดยใส่ซองที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่าน
เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เกรียงไกร คำเหลือง

(นายเกรียงไกร คำเหลือง)

อาจารย์ 2 โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์

อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่

โทร. (054) 613078

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายเกรียงไกร คำเหลือง
เกิดวันที่	2 มิถุนายน 2509
สถานที่เกิด	อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	244 หมู่ที่ 8 ตำบลแม่จั่วะ อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดแพร่
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ จังหวัดแพร่
พ.ศ. 2529	ปวท. (บัญชี) จากโรงเรียนพลิชยการลานนา และเทคโนโลยี จังหวัดแพร่
พ.ศ. 2532	ค.บ. (พลศึกษา) จากสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
พ.ศ. 2540	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8

บทคัดย่อ
ของ
เกรียงไกร คำเหลือง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2540

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาในการดำเนินการวัดและประเมินผล วิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 และเพื่อเปรียบเทียบ ปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต การศึกษา 8 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน เกี่ยวกับปัญหาในการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านทักษะกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ และปัญหา เกี่ยวกับการประเมินผลวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครูพลศึกษา ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 จำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 82.66 มีอายุระหว่าง 31-45 ปี ร้อยละ 82.26 มีวุฒิทางพลศึกษา ร้อยละ 95.16 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 93.15 มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 11 ปีขึ้นไป ร้อยละ 68.55 ครูพลศึกษาส่วนใหญ่สอนวิชาสุขศึกษา ร้อยละ 90.32 ทำการสอน 1-3 รายวิชา ร้อยละ 54.84 จำนวนคาบที่สอนในหนึ่งสัปดาห์ 16-20 คาบ ร้อยละ 48.79 โรงเรียนที่ทำการสอนเป็นโรงเรียนสหศึกษา ร้อยละ 85.48 หน่วยงานฝ่ายปกครอง เป็นหน้าที่พิเศษ ร้อยละ 63.31 และความรู้และประสบการณ์ด้านการวัดและประเมินผลวิชา พลศึกษาส่วนใหญ่เคยศึกษาในสถาบันการศึกษา ร้อยละ 79.84

2. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการ วัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้าน คุณธรรม ทางด้านเจตคติ และทางด้านการประเมินผลวิชาพลศึกษา เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ทั้ง 6 ด้าน มีเพียงบางรายการเท่านั้นที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล ทางด้านทักษะกีฬา คือ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบ ไม่เพียงพอ และกีฬาบางชนิดมีทักษะที่จะต้องวัดหลายรายการทำให้มีเวลาไม่เพียงพอสำหรับ การวัดทักษะให้ครบทั้งหมด และปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านสมรรถภาพทางกาย คือ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบมีจำนวนมากทำให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบในวันงเรียนไม่เพียงพอ

ขาดอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เหมาะสม การทดสอบสมรรถภาพทางกายให้ครบทุกรายการต้องใช้เวลามาก และนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบไม่ครบทุกรายการมักหาโอกาสทดสอบเพิ่มเติมได้ยาก

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี และครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านทักษะกีฬา ทางด้านสมรรถภาพทางกาย ทางด้านคุณธรรม ทางด้านเจตคติ และทางด้านการประเมินผลวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 6 ด้าน

PROBLEMS OF MEASUREMENT AND EVALUATION OF PHYSICAL EDUCATION
TEACHERS IN SECONDARY SCHOOL FOR EDUCATIONAL REGION EIGHT

AN ABSTRACT

BY

KRIANGKRAI KUMLUIANG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

February 1997

The purpose of this study was to investigate problems of measurement and evaluation of physical education teachers in secondary school for educational region eight. It was also intended to compare the problems of those teachers with different teaching experiences. The areas of measurement and evaluation concerned were knowledge and understanding, sport skills, physical fitness, ethics, attitude and the evaluation of physical education.

The subjects were 248 physical education teachers in secondary school for educational region eight. The data were collected by questionnaires.

1. The physical education teachers were 82.66 percent males. Their ages were 82.26 percent between 31-45 years old, 95.16 percent were qualified with 93.15 percent of physical education degrees, 68.55 percent with 11 years of teaching experiences, 90.32 percent taught health education, 54.84 percent took care of 1-3 subjects, 48.79 percent had 16-20 teaching periods per week, 85.48 percent taught at coeducational schools, 63.31 percent acted as administrative personnel and 79.84 percent were qualified with measurement and evaluation experiences and academic training.

2. For the measurement and evaluation problems, those of knowledge and understanding, sport skills, physical fitness, ethics, attitude and the evaluation of physical education, the problems were rated average. But in some details such as sport skill evaluation was that there was not enough time to an excessive number of students, some sports had many skills to measure so much time was needed to measure it in detail, and in physical fitness was that there were too many students in limit of time period, the lack of facilities

equipment and the lack of proper places, this makes it difficult to determine the status of the student's physical fitness, the problems were rated average.

3. When that's compared among the three group of teaching experiences, 1-5 years, 6-10 years and 11 years and over, it was found as follows ; there were no significant differences in all areas e.g., knowledge and understanding, physical fitness, ethics, attitude and the evaluation of physical education.